

BUKOV pelet

“Strugara Radanović”

Najsavremeniji pelet nemačkog kvaliteta “KAL” razlikuje nas od drugih:

- procenat zbijenosti drvene mase iznosi 5,72%;
- u procesu sušenja koristimo ciklone sa vrućim vazduhom, a ne otvorenim plamenom;
- u našem peletu nema sagorelih čestica;
- rezultat je bolja kaloričnost peleta i manje pepela.

Kontakt telefon:
060/517-82-82, Jelena

ULTRAZVUČNA ORDINACIJA

**Ultrazvučna dijagnostika
Internista
Ginekološki pregledi
Laboratorijske usluge**

061/1614901

061/1614903

Zdravlje i prevencija pre svega

STARČEVO , KESTENOVA 10A

Месна заједница Старчево

свим Старчевцима чесћића
божићне ђразнике
и жељи срећну
Нову 2025. годину!

Слика

ДЕЦА јесу украс света. Ал' мора и мама да се слуша

Месечне локалне новине

СТАРЧЕВАЧКЕ новине

ГОДИНА: XXXI

БРОЈ: 373

31. ДЕЦЕМБАР 2024.

НЕМА ЦЕНУ

Издаје

Креативни културни клуб
Моше Пијаде 12, Старчево 26232

Главни и одговорни уредник
Милена Јовишић.

Редакцијски колегијум:

Петар Андрејић (оснивач), Јордан
Филиповић, Зорана Штековић,
Предраг Станковић, Марко
Ивошевић, Далибор Мергел,
Петар Орешковић (спорт), про-
тојереј Зоран Малетић (црква),
Данијела Пећанин (школа).

Технички секретар:

Мила Роговић,

Фото, насловна: Исидора Јовић

Web:

www.starcevo.org.rs

E-mail

snovine94@hotmail.com

Телефон
063/565-752,

Тираж
1000

СТАРЧЕВАЧКЕ новине први пут
су изашле **јуна 1994.** године.

Уписане су у Регистар медија под
бројем: NV001048

///

Информатор СМЗ Старчево

СИР - Каталогизација у публикацији Народна библиотека Србије, Београд
32+659.3(497.113)

СТАРЧЕВАЧКЕ новине : месечне локалне
новине / главни и одговорни уредник
Милена Јовишић.
- Год. 1, бр. 1 (1994) - . Панчево: Креативни културни клуб, 1995- (Панчево:
Графо колор 2024). - 30 цм Доступно и на:
<http://www.starcevo.org.rs>. - Месечно. ISSN
1821-407X = Старчевачке новине
COBISS.SR-ID 10378575

РАДОВИ У ДОМУ КУЛТУРЕ

Током претходних месеци Дом културе у Старчеву бележи повећан обим активности како у програмским дешавањима тако и у уређењу саме зграде. Уз подршку градског секретаријата за заштиту животне средине, као мера за унапређење енергетске ефикасности започета је замена прозора. У овој фази замењено је осам прозора и један балконски излаз у делу зграде који је био енергетски најмање ефикасан и где су прозори били у најлошијем стању.

У сарадњи са удружењима грађана која користе просторије у северном крилу Дома културе биће

током зиме обрађене и шпалетне што ће знатно допристи у грејању просторија, али и у општим условима за рад.

Дом културе је издвојио и располажива сопствена средства за примарно оспособљавање Велике сале. Било је потребно прво запуштити отовре у плафонској конструкцији, кроз коју су летели голубови, да би затим уређено и осветљење. Као мера превентивне од нових упада голубова у кровну конструкцију, рађене је и интервенција на спољној страни у виду замене дотрајалих дрвених оплати.

Током децембра месеца рађене су и две интервенције на санирању дотраја-

Безбедно за све

лих кровних конструкција како би се ублажио вишегодишњи проблем прокишињавања, а претходно су уз интервенцију градске инспекције и подршку Месне заједнице порушена два дим-

њака која су претила да се одроне на кров и тротоар.

За наредну годину планира се наставак наведених радова, а надамо се и ускоро реконструкцији крова.

CH

ПЕНЗИОНЕРИ О ПРОТЕКЛОЈ ГОДИНИ

Годишња скупштина месне организације пензионера Старчева одржана је у среду, 18. децембра, а овом приликом анализиран је рад у протеклој години. Присутан број чланова, а било их је више десетина, показује да ово уружење ужива поверење пензионера Старчева.

- Наше удружење, које званично постоји нешто више од годину дана, учинило је заиста много - од опремања просторија уружења, уз несебичну помоћ МЗ и Града

Панчева, па до дружења и путовања - каже Мирко Стојић, први човек старчевачких пензионера. Одмах по добијању и уређењу простора за рад и дружење, пензионери су приступили евидентирању и пријему пензионера у удружење и успели су да до сада учлане 265 пензионера.

Удружење најстаријих Старчеваца активно учествује у реализацији хуманитарних акција, а својим члановима пружа и различите погодности, попут бесплатног

Стојић са сарадницима

бањског лечења, обезбеђивања материјалне помоћи пензионерима са ниским примањима и куповину огревног дрвета на рате.

- У току године, једном до два пута месечно, организовали смо путовања - посете манастирима, градовима и бањама, а у циљу упознавања наше лепе Србије. У другој половини године почели смо са да се дружимо и опуштамо уз игру и песму на нашим дружењима које организујемо. Поред наших пензионера придружили су нам се и пензионери из Долова, Војловиће, Омольице, Брестовца, Иванова... - набраја Стојић.

Поводом Дане Старчева, на предлог МЗ Старчево, додељена им је плакета "Заслужни

Старчевац", што виде као велико признање за њихов рад и допринос на подизању услова и живота пензионера у локалној заједници.

- Задовољни смо што смо успели да активирамо наше пензионере да дане своје друге младости проведу у дружењу, радости и весељу. Наш циљ у наредној години је да радимо још више и боље, пре свега на омасовљавању нашег удружења - напомиње Стојић.

Позив најстаријим суграђанима увек је отворен - придружите се удружењу старчевачких пензионера! Упис чланова је понедељком, средом и петком од 9 до 12 часова у просторијама које се налазе у центру Старчева, под улаза у Месну заједницу.

П. А.

Терзић уместо Аритоновића

□ Годишња скупштина Добровољног ватрогасног друштва "Старчево" одржана је током децембра. Поред анализе рада овог најстаријег старчевачког друштва у прошлој години, овом приликом је изабран нови председник ДВД-а - Дејан Терзић.

ДЕЦЕМБАРСКО ОКУПЉАЊЕ НА ТРГУ ПО СЕДАМНАЕСТИ ПУТ

Деда Мраз дарио старчевачку децу

Деда мраз је стигао и у Старчево, по обичају око Св. Николе, па је наше место у суботу, 21. децембра, било у правом духу празника, лепог дружења и добре забаве, посебно за најмлађе Старчевце. На пијачном платоу на Тргу неолита одржан је и Новогодиšњи базар, а деци је подељено око 400 новогодиšњих пакетића.

На базару, посетиоци су на штандовима могли да потраже оригиналне празничне поклоне и декорацију, а посетиоци су могли да се угреју куваним вином и топлим чајем и засладе крофнама на штанду старчевачких извиђача.

По 17. пут, дружење и поделу пакетића организовали су Месна заједница Старчево, Дом културе, Креативни културни клуб и Одред извиђача "Надел".

У петак, 27. децембра, Старчевци су имали прилику да на Тргу неолита, уз послужење и музiku, уживају у целовечерњем дружењу под називом "Загревање".

Једна лепа зимска субота на Тргу неолита

СЕМАФОР КОД ЛОЛИНИЦЕ!

Од сада много безбедније

Деда Мраз с помоћницима обрадовао је децу

Поделу пакетића помогли су: Елицио, Рас, Мерац-скеле, киоск Рафаело, Глигорић стар, ствараште Огрев промет, Алустар, цвећара Нина 04, каменорезачка радња Старчево, месара БМ Младеновић, ствараште Вуловић, Слатка кућа Невена, БС Грађевинац, Рафаело петрол, Вукојица Ђирковић, мењачница Еуротим, пекара Стојиљковић, РР Глас, АгроБоки, ВС Минић и кинеска радња.

Деоница "код Лолинице" на Панчевачком путу, "кичми" саобраћаја у нашем месту, саобраћајна је "прна тачка". Пролетос, на састанку Комитета за безбедност саобраћаја који је одржан на иницијативу МЗ Старчево, прављало се о овом проблему и донета је и одлука да на овој локацији буде постављен семафор. Ових дана изводе се радови на семафоризацији.

У сарадњи са Градом решавамо један важан саобраћајни проблем. Пуну захвалност за разумевање ситуације дугујемо градоначелнику Александру Стевановићу који је уважио чињеницу да само семафор може да реши дугогодишњи проблем мештана Старчева, а првенствено оних који живе у насељу Шумиће - каже Петар Андрејић, председник МЗ Старчево.

Интервју

Александар Стевановић,

ГРАДОНАЧЕЛНИК ГРАДА ПАНЧЕВА

Пажљиво слушамо потребе суграђана

Година иза нас била је веома значајна - одржани су локални избори на којима су грађани потврдили да верују у политику странке којој припадате и да желе да Панчево настави свој напредак као и до сада.

- Поверење које ми је указано на овогодишњим изборима, кроз други мандат градоначелника, доживљавам кроз дубоку одговорност, али и као потврду да смо, као тим, успели да се повежемо са нашим суграђанима. Разговори са њима су основа свега. Изузетно сам поносан јер видимо такву политику, односно што пратимо политику Александра Вучића и Српске напредне странке. Ако немамо слуха за грађанке и грађане, ако се "затворимо" за њих, не можемо да знамо које су им потребе и размишљања. То нам је основа деловања - морамо да причамо са људима и да чујемо њихове жеље и потребе и наша је обавеза да то, уколико је могуће, реализујемо. Сигуран сам да је то дало резултат на јунским изборима, који је историјски ако узмемо у обзир да је 33.188 становника Града Панчева подржало листу "Александар Вучић - Панчево сутра". То нам даје "ветар у леђа" да наставимо марљиво да радимо. Сигуран сам да, уколико и даље будемо слушали наше суграђанке и суграђане, можемо да направимо још већи успех. Верујем да грађани препознали уложен напор, не само да се решавају тренутни проблеми, већ да се створе темељи за дугорочни развој. Свакој промени коју смо постигли, свакој новој инвестицији, сваком инфраструктурном про-

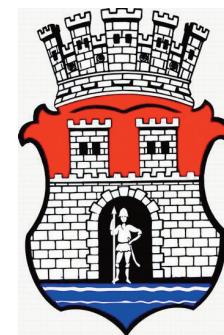
јекту, била је усмерена ка стварању још бољег живота за сваког грађанина Панчева. Али, поверење није само питање изборног резултата, већ је процес које се темељи на транспарентности, интегритету и одговорности према свима. Подршка грађана за мене је позив на даљи рад и доказ да Панчевке и Панчевци желе да наставимо са оним што смо започели.

Колико је ова 2024. година била тешка и стресна, а колико успешна?

- Када се осврнемо на годину иза нас, можемо бити поносни на све што смо постигли у развоју на територији нашег града. Морам да апострофирам оно што се тиче локалне привреде. Иако је изузетно тешка ситуација у читавом свету, привредна активност у Панчеву није смањена. Захваљујући политици председника Републике Србије, Александра Вучића и Влади Републике Србије, али и доприносу локалне самоуправе изградњом инфраструктуре омогућене су капиталне инвестиције које су од значаја за целу државу и на територији нашег града отворено је неколико великих фабрика. Ни ниједна од тих компанија није обуставила своју привредну активност у току прошле године, а чак смо у јужној индустријској зони имали велики ремонт (РНП), који је допринео побољшању пословања како саме "Рафинерије", тако и опште пословне климе у граду.

Да ли је буџет за 2025. годину развојни? Шта је у плану да се ради длогодине?

- Буџет Града у 2025. години биће стабилан и омогућиће нам да спроводимо нашу предвиђену локалну политику. Овим буџетом смо се трудали да, пре свега, у овом периоду када су на геополитичкој сцени крупна дешавања, одржимо стабилност свих наших система. Мислим на предшколско и средњошколско образовање, али и на систем локалне самоуправе, као и комунални систем. У складу са Законом о буџетском систему, планирана су повећања зарада запослених у јавном сектору. То је политика председника Вучића коју ми пратимо у потпуности. Плате запосленима биће повећане у систему предшколског образовања, у култури, локалној самоуправи, али и у комуналном систему. Такође, свим запосленима који примају плате у складу са минималном ценом рада, плате ће бити повећане у складу са Законом. На тај начин показујемо да у Републици Србији расте стандард. Нара凡но, гледали смо да наставимо да спроводимо капиталне инвестиције у нашем граду и буџетом за 2025. годину предвидeli смо неколико капиталних инвестиција. На првом месту то је изградња два нова вртића у насељима Младост и Стрелиште, за које смо предвидeli 500 милиона динара у наредној години. Они ће омогућити око 400 нових места за децу у нашој предшколској установи. На тај начин смањићемо листу чекања. Затим, инвестиција коју су нам тражили суграђани јесте реконструкција зелене пијаце. Она ће се спровести у наредне

две године, а ову намену смо укупно определили 590 милиона динара. Наставићемо са уређењем путне инфраструктуре. Следеће године завршавају се радови у Улици кнеза Михаила Обреновића и Димитрија Туцовића, али ово нису једине улице које ћемо радити. Буџетом за 2025. годину планирали смо да реконструишимо Стеријину улицу на Тесли, а за ту намену биће неопходне две године и 118 милиона динара. Последња улица у центру Панчева која није асфалтирана, а реч је о Таковској, биће урађена. Радиће се улице и у другим насељеним местима на територији нашег града.

Прихватили смо сугестије наших суграђана које се тичу недостатка осветљења, на пример, у неким деловима насеља Младост, у Банатског Новом Селу... Ту је и много инвестиционих, али и текућих одржавања у нашим основним и средњим школама која Град Панчево коштају између 50 и 55 милиона динара. Рад на изградњи, али и унапређењу инфраструктуре у Панчеву предуслов је за даљи развој нашег града. У буџет који је усвајен нису урачуната средства која ће бити наменски трансфери од виших нивоа власти. У првом кварталу 2025. године очекујемо одлуке од министарства и Владе Републике Србије о пословима које ћемо радити заједничким средствима и то ћемо додати на првом ребаласну буџета. Желимо да започнемо и реконструкцију Народног музеја за шта поседујемо грађевинску дозволу, да почнемо и прву фазу радова у Улици Бранка Радичевића за коју, такође, поседујемо грађевинску доз-

волу, али и да урадимо кружни ток у насељу Тесла испред некадашње кафанс "Љубичево" и да на тај начин заокружимо целину на којој смо радили уређивањем Улице кнеза Михаила Обреновића. Наравно, наставићемо и са уређењем приобаља, са текућим пословима, попут чишћење и одржавања атара... Трудили смо се да све предвидимо буџетом за 2025. годину који износи читавих 8,8 милијарди динара.

Морамо да напоменемо да пратите успехе младих Панчеваца без обзира у којој области се они остварују и награђујете их. Многи од њих своју будућност виде у свом граду...

- Као свака одговорна локална самоуправа, бринемо о свима, не правећи разлику у старосној доби наших суграђана. Много радимо по питању задржавања младих у нашем граду. Покретање производних погона две немачке компаније у Панчеву допринело је томе да млади у Панчеву, након завршеног школовања, у свом граду, могу да остваре своје радно право и нађу радно место за које су се школовали. Свесни смо да су они наша будућност и доста улажемо у њих, у сваком смислу. Посебно се то истиче у моментима кад они остварују вансеријске резултате како на покрајинским, републичким, тако и на европским, али и светским такмичењима. Трудимо се да свакога од њих наградимо, као подстrek за наставак у будућности што квалитетнијег школовања и постизања још бољих резултата. Наравно, у томе имамо велику подршку од Републике Србије, односно председника Републике Србије. У Панчеву се, у овом моменту, завршава изградња "тренинг центра" за превалификацију у оквиру Машинске школе. Ова школа је један од пионира у поступку увођења дуалног образовања у наш образовни систем. Пресрећни смо што је Република Србија препознала да један такав објекат, који ће бити центар за превалификацију радника за читав регион, треба да изгради у Граду Панчеву. Наравно, Машинска

Александар Стевановић

школа и Град Панчево су у комуникацији и са "ЗФ"-ом, "БРОСЕ"-ом, "Рафинеријом нафте Панчево", "Петрохемијом", али и са малим и средњим предузећима у Панчеву, слушамо шта су потребе тржишта у Панчеву и прилагођавају се програми који ће бити у "тренинг центру" како би се одговорило на захтеве привреди, а све у циљу даљег развоја и напретка. На тај начин, допринаћемо томе да млади остану да живе и раде у Панчеву.

Какву сарадњу Град Панчево има са МЗ Старчево?

- Сарадња, не само са Месном заједницом Старчево, него и са осталим месним заједницама нам је одлична. Током 2024. године, остварен је значајан напредак у унапређењу насељених места, улагањем у пројекте који су директно побољшали услове живота становника. Проблеме у насељеним местима решавали смо тако што смо уважавали захтеве наших суграђана, јер свакодневно разговарамо са њима. Старчевци знају да смо већ спровели неколико значајних инвестиција попут реконструкције парка у центру и неколико улица у насељу. Ових дана биће постављен и сема-

фор који ће решити велики саобраћајни проблем. Да ли размишљамо о другим захтевима и потребама које Старчевци износе пред нас? Наравно. Потрудићемо се да урадимо све што можемо да, као и читав град, и Старчево настави свој напредак.

Поставили сте чврсте темеље за још бољу и просперитетнију будућност Панчева. Да ли се у наредној години може очекивати још већи напредак нашег града?

- Веома нам је важно да чујемо које су потребе људи који живе у овом граду, нарочито ако причамо о развоју. У наредих пет година имаћемо реализацију две феноменалне, историјске и капиталне инвестиције које ће умногоме утицати на даљи развој нашег града и дати му једну нову, потпуно другачију, димензију, у односу на данас. Причамо о два ауто-пута. Један који је тренутно у изградњи, а то је ауто-пут који обухвата деоницу Београд-Зрењанин-Нови Сад, који једним делом пролази кроз територију нашег града и на тај начин отвара Панчево ка Коридору 10, што је, заиста, феноменално. Наша "северна зона" у будућности ће користи тај ауто-пут за транспорт и логистику. Други ауто-пут је

десењски сан свих нас, а то је директан излаз на Коридор 10. То је ауто-пут који је саставни део "сектора Ц" обилазнице око Београда (Винча - Старчево, са изградњом друмско-железничког моста на Дунаву), на чијој припреми се увек ради и када се то деси, ми ћемо имати, како сам већ рекао, тотално другу димензију по питању Панчева у сваком смислу, а посебно у привредном развоју. Такви пројекти доприносе привлачењу нових инвестиција у наш град, што ће Панчево поставити на место на коме и треба да се налази, а то је да је највећи привредни центар у држави.

Шта бисте нашим читаоцима и својим суграђанима пожелели у Новој години?

- У Новој 2025. години нашим читаоцима, као и свим суграђанкама и суграђанима желим пре свега добро здравље и да следећа година буде боља, донесе срећу и испуњење надања, да будемо бољи људи и градимо боље међуљудске односе и тиме унапређујемо нашу заједницу, да Панчево и даље буде место у којем градимо заједницу узјамног поштовања, подршке и просперитета.

Зорана Шћековић

Галерија поново ради

Са отварања изложбе Вељка Михаиловића

Галерија "Боем" која делује при Дому културе стекла је висок реноме у свету академског сликарства и веома је мало успешних сликара у нашој земљи који нису излагали у њој. У свом готово тродеценијском опусу овде је организовано више стотина изложби, а у њој су излагали поред домаћих и инострани уметници. Уследило је време за њену обнову. Уз подршку Града Панчева обезбеђена су средства за радове на подним облогама. Прилика је искоришћена на домаћински начин те се размишљало дугорочно, па је у Галерији замењен и систем грејања. Са радијатора се прешло на подно грејање, што доприноси уштеди енергије и доприноси естетици простора. Уграђена је квалитетна гранитна кера-

мика, галерија је окречена, осавремењен је систем за качење слика и поправљене водоводне цеви, а нов систем грејања добио је и нов котао.

Приказ новог руха Галерије приређен је 29. новембра, а за ову прилику отворена је и изложба под називом "Дунавске слике" академског сликара из Београда Вељка Михаиловића. Његове слике приказују ванвременску моћ реке Дунав - његових предела ухваћених у триптихе и културног наслеђа које са собом непрекидно носи ухваћених у бешумне слике. Небо, облаци, обале и водена огледала додатно су бојили једну топлу атмосферу овог свечаног догађаја. Изложба "Дунавске слике" постављена је до 31. децембра.

М. И.

Камено доба, камена стаза

□ Нема предаха у старчевачком музеју. Сезонски завршетак чешћих посета омогућио је да се изведу планирани радови на уређењу, па је тако ових дана постављена стаза од камена која ће од зграде са поставком водити до сувенирнице и неолитских кућица.

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

У нашем месту дуже од сто година делује Српска православна црква. Током овог дугог периода много пута су се мењали услови рада и посвећеност верника на богослужењима. У току календарске 2024. године осетно је повећан број верника на богослужењима у оба храма. И на материјалном пољу много је урађено. Храм Огњене Марије је малтерисан изнутра и споља и урађена је фасада, као и инсталација за подно грејање и равијајући слој на којој је постављен мермерни под. Озидан је иконостас на који су постављене двери и све потребне иконе. Завршено покривање крована. Уређене су унутрашње степенице и ограда на галерији, завршен приклучак струје за храм. У првој половини децембра настављена је топлотна пумпа и приклучено грејање у храму. Орезане су липе на улици око новог храма, тако да се добио много бољи поглед на прелепи храм. Доста материјала добијено је на поклон од људи добре воље. Већина радова изведена је добровољним радом Старчеваца, као и мајстора из других места. Много тога је урађено захваљујући редовном служењу Свете литургије сваке недеље и празника. Тада верници виде шта треба да се ради и тако помажу материјално, организационо и понудом за добровољни рад. Сваком појединцу хвала и за најмању помоћ коју су дали за функционалност и лепоту при изградњи храма Огњене Марије. Молимо се Господу Богу и Светој великомученици Марини да сваком појединцу приложнику многоструку врати у здрављу и сваком добру.

У току ове године наша црквена општина по закону о реституцији добила је повраћај нешто више од двадесет два хектара земље која је одузета по Закону о аграрној реформи после Другог светског рата. Приход од аренде много ће значити за планиране радове код храма Светог Пантелејмона. У току децембра завршен је пројекат и добијена грађевинска дозвола за градњу Светосавског дома у порти храма Св. Пантелејмона. Изградњом овог прелепог објекта улешћаћемо порту и део Старчева око храма. Израда темеља и наставак радова планирани су у току пролећа 2025. године.

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА У ХРАМУ ОГЊЕНЕ МАРИЈЕ ЗА ЈАНУАР 2025. године

- 5.01. у 8:30 сати св. литургија
- 6.01. Бадњи дан, у 16:30 сати вечерње и паљење бадњака у порти храма Огњене Марије
- 7.01. Божић, у 5 сати Божићно јутрење, у 8:30 божићна литургија.
- 8.01. Други дан Божића, у 8:30 сати св. литургија
- 9.01. Св. Стефан, у 8:30 часова св. литургија
- 12.1. У 8:30 сати св. литургија
- 14.1. Св. Василије, у 8:30 сати св. литургија
- 18.1. Крстовдан, у 17 сати освећење водице
- 19.1. Богојављење, у 8:30 сати св. литургија и освећење водице
- 20.1. Св. Јован, у 8:30 сати св. литургија
- 26.1. У 8:30 часова св. литургија
- 27.1. Свети Сава, у 8:30 сати св. литургија, Светосавски програм и подела пакетића.

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА У ХРАМУ СВ. ПАНТЕЛЕЈМОНА ЗА ЈАНУАР 2025. годину

- Свакодневно вечерње у 15:30 сати, јутрење у 8 сати, света литургија недељом и празником у 9:30 часова
- 6.1. Бадње вече у 15 сати, вечерње и паљење бадњака у порти храма св. Пантелејмона
- 7.1. Божић, у 5 сати божићне јутрење у 9:30 сати литургија
- 8.1. Други дан Божића, 9:30 сати литургија.
- 9.1. Св. Стефан, 8 сати литургија
- 14.1. Српска нова година у 9:30 сати литургија
- 18.1. Крстовдан у 15:30 сати вечерње и освећење водице
- 19.01. Богојављење, у 9:30 сати литургија и велико освећење Богојављенске водице
- 20.0. Св. Јован, у 8 сати литургија
- 27.1. Св. Сава, у 9:30 сати литургија, резање славског колача, реципације и подела пакетића.

прошојејреј
Зоран Малешин

Корачајмо кораком традиције

Наши фолклораши завршили су годину сада већ традиционалним концертом "Кораком традиције". За разлику од претходних година, концерт је одржан без гостујућих ансамбала јер је жеља "Неолићана" била да прикажу све своје играчке групе као и оне које функционишу у секцији овог друштва у Банатском Брстовцу.

Тог 3. децембра, сала Културног центра Панчево била је препуна, а у прилог великом интересовању говори и податак да су за овај концерт карте распродате првог дана када су пуштене у продају. Концерт је отворен "Играма из Груже" у изведби омладинског погона КУД-а, а затим су на сцену изашли ветерани са "Играма из Кривог вира". Дечији ансамбли представили су се играма из Лесковца, Пирота и играма из Старчева. "Влашке игре" у извођењу омладинског ансамбла и "Игре из Пчиње" ветеранског састава означиле су средину концерта. Ансамбли из Банатског Брстовца представили су се "Играма из Гњилана" и "Играма из Србије". На самом крају, ветерани су извели "Игре из Баната" док је концерт затворенен премијерним извођењем за омладински ансамбл "Игара из Димитровграда" које су игране на бис.

По први пут наступила је и певачка група КУД-а која је извела песму под називом "Три девојке бостан посејале". Након овог концерта "Неолићани" су одржавали пробе до краја децембра након чега су отишли на распуст. Наставак рада планиран је од средине јануара, о чему ће руководство КУД-а накнадно обавестити све заинтересоване који желе да се прикључе КУД-у "Неолит".

П. Андрејић

Посетите музеј у јануару

- Старчевачка музејска поставка "Старчевом кроз векове" и пратећа изложба поводом 260 година од оснивања Банатске војне границе под називом "Делиблатска пешчара 1818-2018: Песак-ветар - човек", током јануара месеца биће доступни посетиоцима с пратњом водича у следећим терминима: **УТОРАК и ЧЕТВРТАК: 11-16** сати, **СРЕДА и ПЕТАК: 12-17** часова, **НЕДЕЉА: 12-16** сати. Уколико желите да посетите музеј ван наведеног времена биће довољно да то најавите, лично, или на бројеве телефона: 013/631-144 (током радних дана) или 063/56-57-52 и 060/386-19-14, који су стално доступни.
- Музеј Старчева, који представља ове просторе у време млађег каменог доба и у време Банатске војне границе, отворен је пре четири године. Честе посете музеју оправдавају идеју и напор да се овакав простор пружи на располагање посетиоцима. Двориште музеја обогаћено је новим објектом - кућом са сценографијом која дочарава живот једне неолитске породице. Посетите музеј! Улаз је слободан.

ДЕЦА ИЗ КОМШИЛУКА

□ ЂОРЂЕ МАЛЕТИЋ је рођен 2011. године у Панчеву. Најстарије је дете у породици Ранке и Жељка Малетић. Има млађег брата Николу и млађу сестру Миу. Тренутно похађа седми разред Основне школе "Вук Стевановић Каракић" у Старчеву. У низим разредима Ђорђе је учествовао на такмичењима из математике и једном заузео треће место. Два пута је награђиван на такмичењима из оријентирања - у чвртом разреду је био први, а у

шестом му је припало треће место. Пропле школске године је био у школској склопи за оријентирање која је учествовала у такмичењу у Новом Саду. Ђорђа интересују и страни језици тако да се спрема за такмичење из енглеског. Од малих ногу Ђорђе је почeo да тренира цудо у "Академији Јочић". Тада спорт је у почетку упознао кроз игру, док су касније тренинзи постали озбиљнији. На прво такмичење је ишао са шест година и од тада је редован на цудо-борилиштима и то са великим успехима. О томе сведочи и преко четрдесет медаља које је до сада освојио у Босни и Херцеговини, Хрватској и нашој земљи. Ђорђе се сада такмичи у категорији старијих пионира, а по килажи у групи од 46 килограма. Носилац је плаво-браон појаса. Најдражја медаља му је злато са међународног такмичења у Загребу које се одржало ове јесени. Задовољан је наступом на овом такмичењу јер је у свим борбама имао добра бацања и захвате. Каже да је највише научио од свог тренера Миросава Јочића, а да му је узор Немања Мајдов. Истиче да му је велика подршка у бављењу овим спортом отац који увек иде с њим на такмичења, а и млађи брат је кренуо његовим стопама. Ђорђе поручује свима да буду физички активни и да се баве неким спортом.

М. Јовишић

APOTEKA Filly

Naši ljubazni farmaceuti čekaju Vas na dobro poznatoj lokaciji u Starčevu

Filly apoteka Starčevo

Pančevački put 2, Starčevo

Tel: 013/631101; 062/220329

ponedeljak-petak: 07h - 20h
subota: 08h - 17h
nedelja: 08h - 13h

Za Vas smo spremili:

- **SVAKODNEVNE AKCIJE I PROMOCIJE •**
- **ŠIROK ASORTIMAN KOZMETIKE I SUPLEMENATA •**
 - **HIT CENE •**
 - **PROGRAM LOJALNOSTI •**
 - **BABY KLUB PROGRAM LOJALNOSTI •**
 - **SAVETOVALIŠTE SA FARMACEUTIMA •**

Лице с насловнице: Емилија Mrđan, посластичар

Две деценије посвећености

Емилија Mrđan (девојачко Ивовић) је рођена 1988. године у Панчеву. Завршила је Основну школу "Вук Стефановић Карадић" у Старчеву. Затим уписује Економско-трговинску школу "Паја Маргановић" у Панчеву - смер посластичарство, после чега је завршила и четврти степен на смеру економски техничар. Још при крају школовања почине да се бави израдом торти што јој је до данас основно занимање.

Од основношколског узраста члан је Одреда извиђача "Надел". Као мала, играла је фолклор и прошла кроз све узрасне групе старчевачког КУД-а, све до првог ансамбла. Била је тренер у "Фитнес Старчево", а затим са супругом формира теретану где рекреативно тренира редовно. Била је члан аматерског позоришта при Дому културе. Удата је за Драгана Mrđana са којим има два сина, Филипа и Лава.

По чему памтите децињство?

- Памтим по игрању напољу. Успут смо јели шта стигнемо, само да се опет вратимо игри у песку, жмуркама... Није било важно колико ко има година, већ смо се сви заједно играли. Све нас је занимало. Срећна сам што сам одрасла у то време кад није било мобилних телефона нити неких посебних играчака, већ смо имали машту. Још као девојчица, вежбала сам фолклорне игре код Сандре (Ковачевић), а потом сам прешла у стријују групу код Николе (Паулић) и на крају била сам члан и првог ансамбла. Планирам да се вратим фолклору јер је недавно покренута група ветерана. Фолклор ми је велика љубав. Од малена сам изузетно физички активна. Никад нисам била лење дете...

Шта је обележило рану младост?

- У то време заинтересовао ме је извиђачки покрет.

Емилија Mrđan

Са 16 година постала сам предводник "полетараца" јер много волим децу. Код мене се знало да важи "рад-ред-дисциплина". Ту сам открила да имам природни таленат за стреличарство јер сам успешна у гађању луком и стрелом и пуштању, па зато и данас рекреативно идем са супругом у стрељању.

Како се глума нашла у Вашем животу?

- Мој пријатељ Немања Гаврилов је, са још неколико њих, покренуо аматерско позориште у Дому културе. Недостајало им је глумаца па је позвао мене и мог брата, а ја сам прихватила. Прво сам добила улогу конобарице у представи "Кафана код две сестре" коју је режирао глумац Микица Петронијевић. Уживела сам се потпуно у ту улогу јер све што радим, максимално се посветим томе. Прво извођење је било у Старчеву и сала је била препуна. После смо гостовали у Босни. Следећа представа је била "Сумњиво лице" и то је већ био озбиљан рад. Пријавила сам се да глумим у пракши

кантија Tacy, на изненађење свих. Затим смо играли "Злу жену" у нешто изменјеној верзији смештеној у будућности и специјалним костимима. Ту сам глумила хрофицу Трифићку. Режисерка је била Владана Цвијановић.

Када почињете да размишљате о животном поизви?

- Моја мама каже да сам од малих ногу почела да правим торте од блата. Шта год да се играмо, била сам та које спрема торте, организује рођендане. Са девет година сам почела да правим колаче, а убрзо сам за кућну славу спремала сама све торте и колаче. Увек сам говорила да

ће моја деца имати најлепше торте за рођендане, јер моја мама није била вична прављењу торти. Кад је дошао на ред избор средње школе, знала сам да то једино може да буде посластичарство.

Од кога сте највише научили о посластичарству?

- Од професорке Светлане Цеце Стојшић. Уписала сам оно што волим и желела сам да будем најбоља у томе. Она је одмах приметила и баш ме је "упрегла". Понекад сам јој била заменик, знала шта може да ми повери да одрадим. Појава интерната олакшала ми је посао - увек може да се погледа нешто ново, а ја волим изазове...

ГРАД ПАНЧЕВО
суфинансира пројекат
“Информисање у нашој
локалној заједници“.
У оквиру овог пројекта
реализовани су неки од
текстова у овом броју
“Старчевачких новина“.

Какве торте највише волите да правите када су у питању укуси, а које када је у питању декорација?

- Волим да имам неке своје аутентичне рецепте или да изменим нешто да не буде стандардно. Волим иновативно, другачије, не све да буде по калупу. Генерално више уживам да декоришем торте него да их правим. Изазов ми је кад се у декорацији тражи нешто ново и креативно јер ту има простора да се стави акцент на нечemu посебном. Највише волим да правим младеначке торте.

Шта је важније, да торту памте по укусу или по томе како је украшена?

- Једнако су важни и укус и декорација, али за нијансу мени више значи укус. Изглед увек може да се "испегла" и да торта буде лепа, али са укусом не можеш да "фушеришеш", или је квалитетан или није. Волим оне стваринске торте од бака које не изгледају гламурозно, али знам да имају квалитетне састојке и добrog су укуса.

На овогодишњој 35. хуманитарној акцији "Нај - торта" у организацији "Вечерњих новости" учествовали сте по 17. пут. Реците нам нешто више о томе и о мотивацији да редовно учествујете?

- Пре две деценије сам први пут отиша на ту хуманитарну манифестацију на коју ме је одвела већ поменута професорка. Направила сам за ту прилку 3D торту у облику зеке. У то време то је био по духват. Објављена је фотографија те моје торте у једном часопису и била сам веома срећна, иако није била награђена. Од тад увек идем на "Нај - торту" јер је њен циљ, између остalog, да се торте поклоне домовима за незбринуту децу. Њима је то вероватно једини дан у години када једу торте, тако да мени није битна награда, него да торта стигне до те деце.

Ове године на поменутој манифестацији торти коју сте направили додељена је специјална награда, ван конкуренције. Колико Вам то значи?

- Ове године сам имала визију да направим торту која ће бити интернационална тј. да покаже да су сва деца овог света иста. Направила сам земаљску куглу са континентима, поређала заславе свих држава и направила децу свих боја коже, а ту је била и порука да су деца украс света. Било ми је пуно срце јер је коначно неко препознао моју поруку да су једино деца битна и да се те торте праве за њих, а не за награде.

Ко прави слаткише, сигурно их и проба. Торте и слаткиши су калорични. Потребно је да се потроши вишак. Од кад тренирате и колико Вам физичка активност значи?

- Пре десет година почела сам озбиљно да вежбам код фитнес тренера Немање Лугића. Временом сам толико напредовала да сам постала његова "десна рука" и често га мењала на тренинзима. Касније нам се придружио и мој супруг. У време пандемије корона вируса нисмо радили и та прича се тако завршила... Иначе, радили смо функционални тренинг, фитнес, али ту је било тренинга снаге у теретани, кардио тренинзи, чак и кик-бокс. То ми је "ушло у крв" и данас не могу без тренинга. Тренирала сам и кад сам била трудна, а потом, месец дана после порођаја наставила сам са тренинзима. То је за мене психофизички рад од ког се добро осећам и захваљујући коме добро изгледам. Уз то се трудим да се храним што здравије. Исхрана ми је највећим делом базирана на житарицама, воћу и поврћу јер ми то прија. Идем, кад стигнем, на спортске манифестације где увек дајем свој максимум.

Завршава се још једна година. Шта бисте поручили нашим читаоцима?

- Желим свима, пре свега, здравље. Да имате здраво тело, здраве мисли и пуно воље да радите на себи. Једнако важно је да се сви потрудимо да будемо боље особе него што смо били прошле године. И да кад год можете, без неког разлога и повода, учините неко добро дело.

Милена Јовишић

ШКОЛСКЕ вести >

Изложба старих заната

На часу српског језика ученици петог разреда су причали и писали о старим занатима радећи народну књижевност. У холу наше школе направили су малу изложбу старих предмета и заната додајући литерарне радове.

Стари занати

Дигитално насиље

На часу одељењске заједнице 7/2 одржана је презентација о дигиталном насиљу коју су припремили ученици тог одељења. Тема часа је била актуелна, а циљ је био да научимо како да препознамо и заштитимо се од ове врсте насиља.

Вршњачко учење

Развојним планом наше школе планирани су различити облици вршњачког учења. Дана 29. новембра, ученице 7/2 одељења, уз помоћ наставнице предмета *Техника и технологија* Марине Јовановић, одржале су час у 1/2 одељењу, учитељице Дорике Журбан. На часу ликовне културе првац су, на рамовима за ткање, упознали технику израде ћилима и на тај начин проширили знања о положају облика у простору и равни.

Драмска радионица

У одељењу 7/2 одржана је драмска радионица, а гости су били наставница српског језика и психолог из Основне школе "Братство - јединство" из Војловице. Циљ овог часа био је да кроз глуму и покрете прикажу различитости међу људима. Занимљив начин приказа и рада сведео се ученицима и сви су активно учествовали.

Данијела Зилић Пећанин

ИЗВИЋАШТВО

Извиђачи као грађани заједнице

Одред извиђача "Надел" успешно реализује пројекат под називом "Извиђачи - грађани заједнице", који је подржан од стране Канцеларије за младе града Панчева у оквиру конкурса за су/финасирање програма и пројекта од јавног интереса у областима омладинског сектора Града Панчева за 2024. годину. Пројекат има за циљ оснаживање и осамостаљивање младих који имају конструктивну улогу у друштву, ширење свести о функционисању локалне заједнице, локалном идентитету и интеркултурализму, као и осигурање ефикасног и континуираног рада Одреда, као члана највећег покрета неформалног образовања у земљи.

Активности пројекта почеле су још током лета, са кампом "Дани дружесња" који се реализован у виду тродневне активности и који је окупило око стотину младих извиђача из десетак различитих локалних заједница. Карактеристика овог кампа је и што је рађен по систему млади-за-младе, а одрасли су пружали менторску подршку. Друга већа спроведена активност пројекта је активност за децу у оквиру обележавања Дечије недеље, коју су, такође, успешно приредили млади чланови Одреда узраста од 15 до 20 година. Тренутно се спроводи трећи део пројекта који се састоји из три целине са идејом организованих посета за сва три сектора друштва.

Пред крај новембра месеца је организована посета ватрогасној јединици Панчево, где су извиђачи имали прилику да се упознају са функционисањем ове службе. Кроз интерактивне радионице, сазнали су како функционишу апарати за гашење ватре, који су њихови основни делови и како их правилно користити у хитним ситуацијама. Учествовали су у вежби са ватрогасним превом где су се упознали са техникама управљања водом под притиском, што им је омогућило да кроз практичан рад савладају основе важних вештина везаних за гашење пожара. Током посете извиђачи су имали прилику да виде

Кроки вести

- Марко Стана, члан старчевачког одреда, био је један од представника Савеза извиђача Србије на Европском форуму за комуникације који се одржало од 20 до 24. новембра близу Софије у Бугарској. Ту је имао прилику да међу 60 представника европских извиђачких савеза, научи нешто о разним темама из области комуникације попут брэндирања, планирања, употребе савремених технологија и слично.
- Једна од првих активности скаута следеће године биће новогодишњи маскенбал, како би извиђачи у веселом и разиграном духу започели нову годину.

како изгледа радно окружење ватрогасаца у самом објекту, у виду гараже и места за слободно време. Врхунац посете била је вожња ватрогасним камионом чиме су упуштили свест о овој служби. Овај едукативни излет не само да је био забаван, већ је малишанима пружио драгоцене лекције о безбедности, важности тимског рада и улози ватрогасаца у друштву. Друге недеље децембра је организована посета фирмама "Грина" из Старчева. Вод старијих извиђача тако је имао јединствену прилику да посети ову својеврсну фарму коју воде наши суграђани, Данијела Ратков Жебељан, професорка хемије, са својим супругом Ненадом. Фарма се бави производњом микро лица које се користе у исхрани и посебна је због свог природног и еколошког приступа. Извиђачи су обишли пластеник и научили како функционише развијен систем за садњу и одржавање биљака. Видели су посебан систем контролисања температуре, влажности и светлости, који је кључан за успешан узгој ових биљака. Домаћини су им детаљно објаснили како се свака фаза производње пажљиво прати како би се обезбедио квалитет крајњег производа. После упознавања са процесом производње и значајем овог вида здраве хране, гости су имала прилику да пробају разне врсте њихових производа и упознају се са њиховим укусима, који се могу упоредити и са поврћем. Домаћини су их додатно угрејали топлим потажом, уз додатак свежих биљака са фарме. По завршетку посете извиђачи су наставили разговор са домаћинима, где су договорили и разне друге активности које ће заједно реализовати током следеће године.

Извиђачи се припремају и за две преостале активности - за посету Удружењу жена, као делу цивилног сектора, са којима ће се упознати са народном

традицијом и окупшати у ручном раду, а за сам крај пројекта, као четврта целина и последња већа активност, планирано је окупљање свих старчевачких извиђача, 27. децембра, и прослава завршетка још једне успешне године. Овом приликом биће и дојељене награде за истакнуте појединачне.

Треба напоменути да су све активности реализоване кроз активан практичан рад десетак младих учесника пројекта на челу са координатором пројекта и начелником одреда Марком Станом.

CH

Празнични вилењаци

Наши полетарци и млађи извиђачи учествовали су у активности "Празнични вилењаци" коју Савез извиђача Србије традиционално организује крајем сваке године. Ово дешавање је једно од највећих организованих размена поклона у земљи. Циљ активности је да повеже сконцентрираних људи из различитих крајева земље кроз размену празничне енергије. Наши чланови вредно су израђивали поклоне тако што су цртале честитке, сликали радове, правили украсе од природних материјала попут гранчица, шипарки, борових иглица и слично. Све то у сврси да обрадују своје другаре из Панчева, Београда, Велике Плане, Суботице и Ниша, са којима су и разменјивали поклоне. Активност је била усмерена на учење о радости даривања и усрећивања других, што је деци пружило прилику да развијају емпатију, друштвену одговорност, као и да се повежу са вршњацима из различитих заједница. Празнични дух завладао је међу малишанима, а свака разменјена порука и поклон били су испуњени топлином, љубављу и осмехом који ће дugo носити са собом.

M. Стана

Сјајан наступ ученика Музичке школе

Ученици издвојеног одељења Музичке школе "Јован Бандур" у Старчеву учинили су посебним вече, 17. децембра, својим наступима у малој сали Дома културе. Њихов предновогодиšњи концерт класичне музике изазваво је велико интересовање публике тако да је мала сала била испуњена до последњег места.

Публика није штедела дланове ни пре ни после наступа сваког ученика као подршка и награда за показано умеће. На сцени су се смењивали млади виолинисти, клавиристи, гитаристи и тамбураши у узрасту од првог до четвртог разреда музичке школе. Њих 26 се показало у најбољем издању после вредног вежбања са професорима у полугодишту које је било на измаку.

Из класе проф. Анђеле Бувач на клавиру су се представили: Сара Петровић, Ана Марковић, Мила Митић,

Искра Секулић, Исидора Кикановић, Вук Спасеновски, Ива Остојић, Христина Божић, Миа Пешић, Давид Марјановић, и Теодора Топаловић.

Из класе проф. Естер Крстић на виолини су се представили: Софија Кикановић, Дуња Роглић, Милица Кузмановић, Вукашин Роглић, Ива Митић, Маша Станишић, Коста Кокановић, Ема Спасеновски, Теодора Стојановски, Сара Латковић и Андреј Урошев.

Из класе проф. Осика Ереша на гитари су се представили: Лука Антић, Никола Перић и Илија Стефанов.

Из класе проф. Луке Вујчића две композиције на тамбури извео је Душан Михајловић.

Клавирска пратња ученицима клавира и тамбуре била је проф. Кристина Крстић.

О припремама и утисцима о самом концерту за наш

лист нешто више је рекла проф. Естер Крстић:

- Овај значајан уметнички догађај представио је младе уметнике који су са пуно ентузијазма и посвећености извели разноврсне композиције. Поред редовних часова, и интерних часова у школи, концерт је, наравно, најлепши начин да се заокружи једно полугодиште и прикаже напредак ученика. Свако извођење носи са собом изазове - од редовног вежбања, до јавног наступа пред родитељима, вршњацима, али и наставницима и другим познаницима. Многи ученици су позвали и другаре из разреда, као и наставнике из основне школе, чиме су овај догађај учинили још значајнијим за себе. Осећала се блага третма, али и неизмерна радост у тренуцима када су изводили своје композиције, што је била права награда за све уложени труд. Сви ми, професори, са

поносом смо испратили сваки наступ и једногласно изразили велико задовољство што су ученици овим наступом показали не само своје музичке способности, већ и зрелост у приступу јавним наступима, иако су још увек веома млади извођачи. Укупна атмосфера била је изузетно позитивна, а публика је великим аплаузима наградила све учеснике. Овај концерт је потврда да се у Старчеву негује и развија таленат младих музичара, те да су они на добром путу да постану прави уметници у будућности - закључила је проф. Крстић.

Предивна музика младих музичара уз звездице и лампице унесла је чаролију новогодишњих празника у ову установу културе. То је свакако допринело да сви који су присуствовали овом догађају, понесу лепе утиске и добро расположење.

M. Јовишић

Наступ пред бројном публиком

Старчевачким шором

УРЕЂУЈЕ
Марко
Ивошевић

Старчевачким шором са Слободаном Јовановићем

Са суграђанином Слободаном Јовановићем, рођеним 1954. године у Старчеву, реконструисаћемо приче и изглед некадашњег Старчева, из центра насеља током раних 60-их година прошлог века. Део текста имаће посебни осврт на објекте који данас више не постоје.

“Рођен сам у кући у Улици Бориса Кидрича бр. 12. на Пантелеју. Моји родитељи су у Старчеву дошли из Сопота 1947. године, аграрном реформом. Дошли су и уселили се у једну немачку кућу која им је додељена, али ја ту кућу не памтим, јер када сам се родио већ је била изграђена нова. Иако је била нова, она није имала патос, односно имала је земљани под који се мазао. Тек неких 60-их година је дошао патос, а тако се тада звао дрвени фарбан под од дасака. Сећам се да нам је то радио чика Стева Шапоња. Код нас је био офарбан у неку светло браон боју. Та нова кућа коју памтим је имала широреп за кување у кухињи и металну округлу фуруну у соби за седење. Обе пећи су биле на дрва. Плафони су били око три метра висине. Нас је било три брата и свако је имао своју собу. Кућа је била без лустера, имала је само обичне сијалице и била је са једним утикачем по соби, који се налазио код врата. То је тада био углавном стандард и код других. Први телевизор смо купили 1966. године, сећам се да је био неки велики “Силва де лукс”. Пре тога смо користили само радио па смо увече слушали емисију “весело вече”. Од других уређаја смо до краја шездесетих купили фрижидер и широреп. То је тада био велики помак који је драстично променио начин живота, како нас тако и других.

У оквиру домаћинства имали смо кочину са око 200 свиња, иако смо живели близу центра места. Њихов узгој је био у сарадњи са земљорадничком задругом. То је изгледало тако да добијемо прасиће од њих, па их отхранимо и онда им продамо одрасле свиње. Нисмо их водили на испашу, већ смо их товили у штапли. Од домаћих животиња имали смо још краву и два коња.

Улица Бориса Кидрича је била пуна бара. Није било никаквог пута, а ни тротоара није пуно било. Тек по негде. Коњи су често њоме пролазили. Када падне кипа и баре се напуне, саобраћај је био немогућ. Нарочито је било проблематично од данашњег кућног броја 8, па до броја 14 и после у другом блоку на још јед-

ном месту. Кипни канили су тада постојали и водили су вишак воде у рит, али нису могли да исуше баре са путева настале од бројних колотрага запрежних кола. Трактори су том улицом веома ретко пролазили, јер их није пуно ни било. Плац који је био преско пута нас, где је сада новоизграђени објекат са радњама, био је празан, са понеком самониклом шљивом, жбуњем... Ту смо се често играли жмурке. Била је ту и једна зградица где је живела бака Вави. Она је била Немица и 1965. године је отишла за Немачку. ПИК је онда срушио ту њену кућу и плац је од тада остао скроз празан. После су ту биле и неке баште.

Волели смо као деца да се играмо кликера, клиса и фудбала на пољани у Летњој улици. Ту се фудбал играо и доста пре нас, јер је због ширине улице био згодан простор. Голови су били од дрвета и нисмо имали никакву мрежу. Вита Шкрбић, Мунђа, Рајко и Мића Димитријевић, Тихомир Мишковић, то су ми били другари са којима сам најчешће проводио време. Када сам 1961. године пошао у школу, учитељица ми је била Мира Илић. Учионица у којој смо ишли била је на месту данашње зграде где је сада техничко образовање. Ту су биле две учионице. Ту сам ишао у прва два разреда. Трећи и четврти разред смо похађали у учионици где је сада кабинет за информатику. Учионица Мира је после отишла у Панчево након трећег разреда, па смо од четвртог прешли код Милета Филиповића. У тој згради је после нас, чини ми се, направљена школска радионица. А када сам ја пошао у пети разред Миле је постао директор школе. То је било негде 1965/66 године. Пети и шести разред сам ишао на месту где је данас продолжени боравак, док смо седми и осми разред похађали у згради Месне заједнице, на месту данашње сале за венчање. Ту су биле две учионице, једна где је сада сала и једна поред, где су данас удружење пензионера и ЈКП. Та учионица је президрана на та два локала. Опште техничко образовање, сећам се да смо у петом и шестом разреду имали у некадашњој кафани, која се налазила на углу, на плочи где је школа данас, преко пута садашње трафике “Рафаело”. То је била једна

дугачка зграда која је обликовала центар. Док је радила кафана, то је била она права кафана. Ту су људи знали да дођу са магарцем па га вежу испред. Унутра је био велик простор, мислим да је могла да прими до 100 људи. У тој кафани је било пуно разног славља - дочека нове године, свадби, прослава неких приватних свечаности. Ту је знао да дође и циркус, мађоничари неки. Био сам на неколико представа ту као дете. Било је са дosta усских прозора и са металним решеткама са спољне стране. Изнутра су биле неке обичне беле завесе. Ентеријер је док је била кафана, како памтим, био дрвен и офорбан претежно у зелено. Улаз је био са двоја врата. Једна спољна од пуног дрвета, која су се затварала са шипком у виду пречаге и катанцем када кафана не ради, и једна унуташња врата са стаклом, кроз која се улазило редовно. Поред кафанс је била берберница са стране ка риту, а са друге стране, која гледа у парк, била је једна сарачка радња и још једна берберница. У сарачкој радионици сам сашио први фудбал, који је испао у облику јајета, па сам се око тога шалио са мајсторима. Ту су шустери били Храна Никић и један Миле, а Јоса Перак је био главни мајstor. Та кафана је срушена непосредно пре изградње нове школе, а то је било када сам био неки седми разред. нека 1967. година чини ми се. Ми смо школу завршили по систему како смо и почели, а нове генерације су полазиле у нову школу, пар година касније.

У школском дворишту на месту пре него што се изградила данашња зграда је био један терен за рукомет са дрвеним головима офорбаним у бело и импровизованом мрежом, земљаном подлогом и кречом опртаним линијама. Наш рукометни клуб је био доста добар. Било је и доста гледаоца када су биле утакмице. Брањио је на голу Стева Лепчан, а Никола Лексовић је био врсни голгетер, њих се добро сећам. Рукомет се гледао бесплатно. Некако баш на том терену је никла нова школа. Постојао је и поред терена за одбојку и скок у даљ. У том великому дворишту смо се често играли и разних игара попут “између две ватре”.

Када је та кафана срушена “Опатаја” је преузела примат и постала најактивнија кафана. Имала је док се није саградила нова, садашња зграда, две сале за игранке - малу и велику. Она је била главно место за довођење певача, оркес-

Овај пројекат реализује се уз помоћ Покрајинског секретаријата за културу, јавно информисање и односе са верским заједницама. Ставови изнети у подржаном пројекту нужно не изражавају ставове Секретаријата који је доделио средства.

тара разних. Ту је било главно место изласка и нас младих али и старијих. Поред ње је била кућица где је баба Ката продајала сладолед. Код баба Кате сам ишао сваки дан. Када нисам имао паре она ми даје за цабе, па када имам, платим два и тако. Продавала је и јабуке са шећером, ораснице. Правили су и лимунаду и чоколаде. Било је све баш лепо и укусно. Радила је од јутра до мрака. Њен син Пера, се прекрстио у православну цркву код попа Братића. Онда се после звао Јован. Она је то држала све док се није отворила посластичарница преко пута. Између посластичарнице и Дома културе убрзо је никла и пошта и у то време се градила и нова зграда "Опатије".

Разних дешавања, нарочито за младе, било је у Дому културе, али не баш од самог оснивања. Дом је током раних 1960-их година имао мало другачији изглед од данашњег и део није ни основан са том наменом. Северно крило, које је према пошти и које је данас назнанено удружењима, и где се налази продавница и библиотека, било је по оснивању у ствари предато земљорадничкој задрузи. Мислим да се звала "Старчевац". Њена механизација је била иза данашњег пијачног платоа, на месту где је сада зграда, поред некадашње "Старчевке", а остатак задруге је био у овом делу Дома. Приземље тог крила није било затворено. Били су сводови и увучене просторије. Ту је првобитно била велика месара. То је касније устакљено када је дошао "Тргопродукт". На првом спрату су биле канцеларије задруге. Цео Дом је по изградњи имао, чини ми се, зелену боју. Задруга је негде средином шездесетих година прешла у ПИК "Тамиш", заједно са зем. задругом "Војводина" и преместила се на месту где је ПИК и данас. Када је напустила Дом културе, доле је простор застакљен, затворени су сводови и оформљена је робна кућа. Спрат је тада припао омладини. Дом се тада окрешио, мислим, у жуту боју. Тих неких година је реконструисан и кров код велике сале и велика сала. Мислим да је то било

Улица Бориса Кидрича 1960. године (испред куће Слободана Јовановића)

око 1965, можда нешто пре, јер је кров кренуо да попушта, пошто је рађен од старе грађе. Тада је срушен кров изнад велике сале са дрвеном конструкцијом и бибер црепом и замењен је новим са металном конструкцијом и са лименим панелима, а унутра је добио плафонон од иверице који је ту и данас. Када је та реконструкција рађена направљене су и нове столовице за седење које се исто користе и дан данас. По реконструкцији велике сале је направљена и сцена са завесама и простор за кулису, што се, такође, није мењало. Пре реконструкције су ту биле обичне дрвене клупе и понека столица. Под је пре реконструкције био благо закошен па су клупе углавном биле у задњем делу просторије, а столице у предњем делу. Сећам се да су у великој сали долазили углавном певачи народне музике, и то познати људи тог доба. Долазила је Лепа Лукић, Радојка и Тине Живковић, Тома Здравковић и други. Дом културе је након ових промена постао главно место окупљања младих. Суботом или недељом су биле редовне игранке забавне музике. Сећам се да су ту у данашњој малој сали, крајем шездесетих и почетком седамдесетих долазили и из других места, из Омољице, Панчева, Иванова и Брестовца јер су долазиле и популарне групе из Београда попут група "Црни бисери", "Ват", "Ју групе", Боре "Чорбе". Улаз се наплаћивао. Интерсантно је да се пије углавном није продавало. У просторијама где је данас уметничка радионица у главној кули Дома културе на другом спрату, био је ом-

ладински клуб, а ту је посље основана библиотека. Ту си могао да попијеш пиће. Касније се омладински клуб преместио у просторије које данас користе ловци и голубари, на месту где је била земљорадничка задруга. Омладински клуб је радио сваки дан од подне. Ту сам и ја радио негде око годину дана. Тада се није радило за новац, него за разоноду и за пиће и за дружење, односно био сам конобар. Продавали су се и сокови и алкохол. Од прикупљеног новца смо организовали свирке или неке излете. Сећам се добро изгледа сале. Када се уђе у тај клуб са десне стране је био шанк где смо спремали кафе и слично, а иза њега је била канцеларија председништва омладине. У моје време је то водио Месингер. Ту на истом спрату од осталих просторије направљен је атеље који је био уступљен Паји Рајковићу, Николи Польаку и другима. Једна просторија је била седиште омладинског листа који се звао "Уранак". Новине је уређивао Сибин Славковић. Ту су се омладинци који су били у редакцији окупљали. Новине су садржале разне вести важне за младе попут најаве или извештаја са дешавања, стрипове, вести из основне школе и тако. Веома је добро било и старчевачко аматерско позориште. Главни режисер је био учитељ Бата Полак. Биле су разне представе и имали су и костиме и сценографије, увек се некако потруде. Фолклор је исто био дostajak. Сећам се да су наши ишли и за Загреб и да су и тамо били запажени. Фолклор у Старчеву и КУД "Станко Пауновић" је водио исти човек, ми смо га звали Биба. Он је био вема строг. Када се направи неки нестанак упркос забрани месец дана да долазиш на пробе. За нову годину је увек била посебна игранка у Дому, исто на месту где је данас мала сала, а знатно је да у исто време буде и журка у том омладинском клубу. Знало је да буде окупљања и у "Опатији", а раних шездесетих у исто време и у поменутој кафани код школе. Старчево је тих година било веома живо место и узор многима.

(наставиће се)

МИНИТ

ХВАЛА ВАМ
што користите наше услуге!

ЗА ПСЕ ЛУТАЛИЦЕ позови Зоохигијену: 352-148

Божидар Савулов, наш суграђанин

Будите сложни и без свађе!

Ексклузивни гост препознатљиве рубрике текућег броја "Старчевачких новина" је Божидар Савулов, познат као Бата Муса, рођен 29. септембра 1949. године у Старчеву, од родитеља Вере и Живе, као пето од шесторо деце.

Након што је оконча Основну школу "Вук Ст. Карадић" уписао је Школу ученика у привреди, за месара, у Белој Цркви, али је након друге године скватио да то није за њега па се пребацо у Панчево, где је завршио за машинбравара у школи "Борис Кидрич".

Потом је печалбарио у Немачкој две године, а затим је радио свакојаке послове, углавном физикалије. Најдуже се задржао у АТП-у, близу 20 година, да би на крају отишао у пензију са 38 година стажа, али му је признато само 26, па је наставио да ради приватно и по Старчеву је многима секao дрва, а, како каже, за то време је кроз руке протурио 70.000 кубика.

Са женом Верицом био је скоро 50 година у браку од 9. априла 1972. године (док није преминула 2021. године) и с њом има три ћерке и сина, као и деветоро унучади и шесторо праунучади. Надимак "Бата Муса" добио је по деди с мамине стране

Како је одрастао мали Муса?

- Били смо веома сиромашни, а преживљавали смо

тако што су моји чувели сеоске свиње. Када сам имао осам година отац ми је умро и ситуација се додатно погоршала. Било је страшно тешко, мама је наставила да чува свиње, а и ја сам јој помагао да их истера и потом се враћао у школу. После тога сам углавном луњао по центру... То је било тако све док се мајка није удала, када је са очухом наставила да чува свиње, а ја сам био препуштен самом себи у летњем периоду, па сам био сам од марта месеца па све до новембра, док не падне снег. И био сам увек малтене у центру и ту сам и одрастао. Најбољи друкар ми је био Аца Младеновић, онај што је сада у Аустралији. Код његовог оца Бранка ишли смо да зидамо, да носимо малтер, а тада није било машина, већ се све ручно радило

Школа...

- Био сам лош ученик, шта да кажем друго, а школу сам завршио захваљујући Милошу Балушевићу и Кати, који су ми били комшије. Још отада био предодређен за "физикалију" и тако читав живот, јер кад растеш без родитеља, најпре једног, а онда и другог, осуђен си на самог себе. Након основне школе уписао сам Школу ученика у привреди за месара. И док сам био на практици у кланици случајно сам истерао свињи око са секиром и скватио да ми то не одговара, па сам прешао за браваре. Након завршетка школовања две године провео

Божидар Савулов

сам у Немачкој, да би зарадио новаца да идем за Аустралију, где ми је поменути кум Аца Младеновић. Међутим, нисам отишао, па сам почeo да радим сезонске послове попут ископавања шахти и бушења бунара.

Младост...

- Било је то лепо време, а највише смо га проводили на игранкама у Дому културе. Нисам волео да се бијем, нити сам изазивао људе и углавном сам се лепо уклапао у друштво. Волео сам и радне акције, а први пут сам ишао са Ковинцима у Нови Београд. А када сам се вратио у бригадирској униформи, многи у Старчеву су пожелели да иду на акције. Недуго затим основана је бригада, а каснији матичар Ђока Димитрић био је командант. Одлазили смо на разна места, а памтим када смо Перу Ђурђева оженили са неком из Вараждина. Тамо сам

завршио за заваривача, па сам после правио капије. Радио сам и струју са чувеним Дрвеним пет година, поред осталог и наш ватрогасни дом осамдесетих година. Све каблове сам убаџио, а покојни Бели је везивао кутије.

Посао...

- У Аутотранспорту Панчево сам радио најдуже - 19,5 година. Тамо сам провео најпре целу деценију као точиоц горива. Једанпут, био је Велики петак, када сам ногу сломио, јер ме згазио "мали" камион од две тоне, који је прешао преко мене задњим точковима. А ја кажем: није ми ништа, да би следећег се кунда пао. Однесли су ме у болницу и када сам се пробудио, нисам знао где сам, а пошто није било места у собама, сместили су ме у ходник. Био сам тотално изгубљен, ишчупао инфузију, практично побегао и вратио се поново у гаражу. За

ПАНЧЕВО ТО ЈЕ КАД СЕ ВРАТИШ, А У КАФАНУ "ЋЕРАМ" ТРЕБА ДА СВРАТИШ

* СПЕЦИЈАЛИТЕТИ ДОМАЋЕ КУХИЊЕ
* ОРГАНИЗАЦИЈА ПРОСЛАВА
* ТАМБУРАШИ
* РЕЗЕРВАЦИЈЕ 062 478 394

кафана
ћерам
Starcevo

**ПОТРЕБНА РАДНИЦА за
СТР "ЛУКА" у Лењиновој улици**
КОНТАКТ ТЕЛЕФОН: 063/83-49-719

то време Пера Петров је мјимајајви да ме згазио камион и да сам у болници. И тако ја увече стижем кући, а моји отишли у болницу да ме траже, али ме нигде није било. И када су се вратили, ја код куће, а они не верују и само су ме питали "како те то прогазио камион, када си овде". После је требало да идем на инвалидску пензију, али сам одбио, па су ме пребацили за портира на аутобуској станици, где сам провео преосталих девет година, као и нешто мало у котларници. Самовољно сам отишао са 38 година стажа.

Пензија...

- Када сам завршио званични радни век, углавном сам секao дрва. То је потрајало дуже од 20 година и за то време сам исекао 70.000 кубика. Годишње сам рушио по сто стабала, док није кабловска уведена, јер тада више није имало простора за тако нешто. За све то време само једном сам се повредио и засекао прст. Радио сам код Башка Туцакова и 40 кубика смо колега Милош и ја исекли тог дана.

Кажем, не могу више, јер су била јако тешка дрва, а било је остало је још 15-16 цепаница. И баш у том моменту закачио сам прст, али ни то није нека велика повреда. А иначе, упропастио сам шест мотора за 70.000 кубика, а с једним мотором сам исекао 26.000 кубика. Јуди нису веровали, јер обично иде шест до осам хиљада кубика.

Брак...

- Са женом сам се упознао тако што смо Аца и ја отишли у Бабуњицу у село Столову, као и сваке године за 4. и 7. јули по 10-15 дана. Дигнемо шатор, понесемо све од клопе до транзистора, који је у то време био популаран и тако се дружимо с тамошњим сељанима. А тамо су људи другачији него овде, јер су много гостопримљивији. И тако, кроз дружење, требало је да оженим неку другу, али најшла је Верица из села Вава, моја будућа супруга. Она је тада била малолетна и имала тек 16,5 година, а ја сам имао 23, када смо се узели. Њени су били јако богати и једва су ме

прихватили, све док се није родило и друго дете. После, када су правили нове куће, радио сам им струју и варио им кола и још, па су онда су схватили какав сам заправо и прихватили ме. Она је дошла код мене и мало по мало смо се скучили, како нисам радио по фирмама и нисам имао кредите. Све смо то урадили с нашим рукама. Напрсвли смо и кућу у дворишту, сами ископали темеље, избетонирали, шаловали, зидали, а само кад смо плочу радили, то нам је друштво помогло, што је онда било нормално. И ту сам кућу сам дао сину Жельку, јер другој деци није требало. Е, када су жени умрли отац и мати, она је добила наследство, а њена браћа су се најутила што га је узела. Нисам хтео ништа, а ни деца неће да ништа да узму.

Породица...

- Имам огромну фамилију, да их је веома тешко и набројати. Тако ћатарија ћерка Данијела (50) има Срђана (30), који има Кристијана (4) и Изабелу (1). Друга ћерка Марија (47) има Ивана (26), Саву (24), Николу (23), Ивану (21) и Сану (20), а поменута Ивана има Дуњу (5), а Иван има Луку (3) и пре неколико дана је добио близанце

Машу и Душана. Син Желько (46) има ћерку шестогодишњу Дијану, а најмлађа ћерка Желька (30) има Теву (10) и Луну (8). Иако је породица велика, понекад се ипак скупимо, јер дођу сви на мој рођендан. Једино ми је Данијела далеко у Италији, у околини Рима, па не долази, али ја идем код ње. Чак сам тамо једанпут провео тамо девет месеци. Она је прошла кроз све и свашта, али се на крају лепо снашла и има добар посао и стан. Хтела је и да ми среди пензију, али нисам хтео, пре свега јер не знам језик. Ето, сада од толике деце живим сам. Међутим, не жалим се, иако имам пензију 39.200 динара за 26 година признатог стажа, али радим - чистим димњаке по насељу, што сам научио дружећи се с Мишком Коминаром.

Старчево, данас?

- Старчево је за мене најбоље! Ишао сам свуда, па знам како изгледају друга места...

Тако ћовори овај вредни, скромни и поштитени Старчевац, а својим суграђанима ћоручује:

- Будите сложни и не свађајте се!

Јордан Филиповић

ЕКО: Рециклирај!

Миле Ђорђевић рециклира

□ ЕКОЛОШКА АКЦИЈА ТРАЈЕ > Месна заједница Старчево наставила је сталну акцију прикупљања рециклијагног материјала (пластични затварачи - чепови) у склопу заједничке акције "Чеп за хендикеп". Десета тура чепова је предата, а прикупљање нове, десете, је у току! Акција се наставља и даље - у ајнфорту зграде Месне заједнице налазе се рециклијажне кутије у које и ви можете одложити чепове и на тај начин, рециклирајући, учествовати у овој трајној акцији која за циљ има и хуманитарни карактер. Од недавно, у рециклијажно двориште нашег ЈКП-а "Старчевац" можете одложити и прикупљену пластичну амбалажу (ПЕТ боце). Рециклирајте!

Tu smo komšije!

www.dtl.rs

GLIGORIĆ STAR

PАНЧЕВАЧКИ ПУТ 32 СТАРЧЕВО

tel. 013/631-129; mob. 060/633-70-71

**SVE za vas
i vašu kuću!**

* SVE za grejanje

* SVE za struju

* SVE za vodu

* SVE za fasade

* SVE za gipsarske radove

* blokovi, cigla, građevinski materijal

* cevi, profili

* šrafovska roba

* okovi

* bicikle i prateća oprema

* akumulatori

* lakovi, farbe

* žice i komponente za ograde

* MIKS MAŠINA (miksovanje boja)

* sijalice za automobile i kamione

* Brisači šoferšajbne

* Posuđe metalac

RR GLASS

**Maršala Tita 61a
STARČEVO**

radmila.rrglass@gmail.com

013/632-486
063/89-10-368
063/70-81-288
066/95-61-521

- * Производња и уградња ауто стакала свих врста.
- * Тракторска стакла
- * Стакла за грађевинске машине
- * Застављивање грађевинских објеката
- * Резање стакала на меру
- * Полице, витрине, столови

PRODAVNICA

N₂M

Vuka Karadžića 34 Starčevo

- rinfuzna roba
- prehrambeni proizvodi
- smrznuta roba
- voće i povrće
- i sve drugo za vaše domaćinstvo!

U VAŠEM KRAJU I ZA VAS!

Старчево, Лењинова 41
Тел/Факс: 013/631-032

ПОШТОВАНИ СТАРЧЕВЦИ,

код нас можете набавити по повољним ценама следећу робу:

- * ЦЕВИ квадратне, правоугаоне, округле и поцинковане
- * водоводни, санитарни, канализациони и електроматеријал
- * електроде, брусни и резни алат
- * цемент, креч и беомал
- * гитер блок, монте, циглу и бетонско гвожђе

Хвала вам што кућујете код нас.

Погребно предузеће
Крила Анђела

Иве Лоле Рибара 27 Старчево
Петра Прерадовића 29 Панчево
(код Болнице)
Телефон: 069/32-42-443

- * Најповољније цене комплетна опрема *
- Вршимо услуге спремања покојника, облачења и шминкања
- * Организација целе сахране
- * Папирологија
- * Заказивање сале за даће
- * Свеће
- * Црнина
- * Цветни аранжмани
- * Превоз на територији целе Србије и иностранства
- * Наплата преко ПИО-фонда
- * 00-24

СТОМАТОЛОШКА ОРДИНАЦИЈА

“Др Соколовић“

НОВОСАДСКА 11 СТАРЧЕВО
064/66-88-771 и 013/633-173

- * пломба
- * каменац
- * заливање фисура
- * парцијална протеза
- * тотална протеза
- * визил протеза

trgovinska radnja
MAKI JEDAN
kod ambulante

*РОБА ЂИРОКЕ ПОТРОШЊЕ

*ХЛАДНО ОСВЕЖЕЊЕ

RADNO VРЕМЕ 24h

STR "LUKA"
Lenjinova 37A Borisa Kidriča 61

Prodavnice mešovite robe

RAFAELO

ZA VAS RADI 0-24h

HVALA VAM
ŠTO STE NAŠE MUŠTERIJE

DISKONT PIĆA "GAJVA"

Veliki izbor pića po povoljnim cenama

veleprodaja pića

Hladni napici

Info telefon: 060/56-55-579

Radno vreme:

Radnim danima 8-18
subotom 8-16

Pančevački put 75 Starčevo

ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ
“Водовод и канализација“ Панчево

Корисћимо
воду
рационално!

Старчевачке бразде

Актуелно: Њено величанство бундева

Наш суграђанин Никола Лалић бави се повртарством, а поврће производи у башти и у четири пластеника. Старчевци се на пијаци у Шумицама код њега снабдевају разним врстама свежег поврћа, али и воћа које сезонски пристиже. Сваке јесени Никола у својој понуди има и бундеве.

И током децембра пудите на тезги бундеве. Које су то сорте у питању?

- У питању су две сорте. Такозване *шипаре*, односно мускатне тикве за колаче, и округле са сребрнастом кором зване *принчева круна* које су лепе за печење. Оне су се показале добре и муштерије их зато траже.

Колико су ове бундеве захтевне за узгајање?

- Немају неке велике захтеве. Бундеве гајим на отвореном. Важно је да имају довољно влаге у земљишту што се решава наводњавањем. Не воле коров. Немамо проблема са штеточинама. Једино их морамо чувати од паса луталица...

Како што дуже очувати бундеву током зиме?

- Најважније је да бундеве не буду изложене мразу јер су склоне смрзавању и онда брзо пропадају. Држим их у просторијама где температура не иде испод нуле и тако се дуже може одржати у сезони.

Колико сте задовољни ценом бундеве на тржишту?

- Задовољан сам ценом. На мало се продаје 60-70 динара за килограм, а на више 30-40 динара. Не производим велике количине, али значи ми да их имам у понуди због разноврсности.

Њено величанство бундева, која иначе спада у воће, из породице је тикава (*Cucurbitaceae*) којој још припадају краставци, диње, тиквице, лубеница. Спада у ниско калоричне намирнице, али је богата витаминима А, Ц и Е и минералима као што су калцијум, калијум, бакар, цинк и фосфор. Извор је бета-каротена, познатог анти-оксиданта, који уклања слободне радикале-узрочнике кинцера. Зато се препоручује у заштити од рака плућа, за негу коже, добра је за вид и подизање имуног система. Показала се као добар диуретик па се саветује особама са реуматским тегобима, гихтом, упалом мокраћних канала, бубрега и жучи. Бундева се врло рано уводи у исхрану беба и то са шест до осам месеци старости, али не и семенке. Семенке бундеве су изузетан извор влакана и незасићених масних киселина, а и заступљеност протеина, витамина и минерала је велика. Најједноставније је бундеву конзумирати кувану или печену у рерни уз додатак путера и цимета. На нашим трпезама честа је пита од рендане бундеве. На интернету се могу наћи рецепти за разне потаже, пејкове и свеже цећене сокове од бундеве.

Благодети које пружа бундева и њене семенке су довољан разлог да буде редовна на трпези како одраслих тако и деце.

M. Јовишић

Пчеларство:

У овом периоду пчеле се налазе у највећем миру, зато, *не дијај ништа да нешто не поквариши*. Можемо да сведемо своја запажања, да прибележимо своја искуства и свој рад код пчела за наредни период.

Друштво пчелара "Старчево" у протеклом месецу је било изузетно активно у погледу едукације чланова и других заинтересованих љубитеља пчела. Посетио нас је Мића Петровић из Крагујевца. Изузетно корисно предавање одржано је у Свечаној сали МЗ Старчево у трајању од цела два часа. Посећеност је била изузетна - 43 пчелара. Имали су пчелари још три предавања која су одржали локални почетари Пера Шиц из Старчева, Драган Ромчев из Долова и Миленко Михић из Банатског Брестовца. Предавања се настављају током јануара и фебруара, па ко жи да чује и научи нешто ново о пчеларству, добродошао је.

Горан Станковић
Друштво пчелара "Старчево"

Воћарство:

Добра је године када природа узима предах, људи такође. Велики број празничних дана дају трудбеницима тренутке одмора и весеља пре но што поново заврну рукаве и приону послу у својим воћњацима и виноградима. Ако се осврнемо на протеклу годину можемо бити релативно задовољни резултатима. Може да нам буде опомена чињеница да је знатан број пчела, користећи топле децембарске дане, излетао на такозвани прочисни лет, и успут тражећи неки заостали цвет. То значи да ће наредна година бити чудна, климатски захтевна. Планирајте, припремајте бунаре и системе за заливавање. Вредни и здрави били,

Божидар Димићић
Друштво десилера, воћара и виноћрадара "Старчево"

Ловство:

Дана 16. новембра ловци су изашли на терен. Ловљен је предатор у ловишту - шакал и лисица. Окупљање за почетак лова је било на ловачкој фазанерији у нашем месту. Ту су ловци добили инструкције од домаћина како да се понашају у лову и шта лове. Пре свега безбедност у лову је најбитнија и при томе им је скренута пажња да се једино лове штеточине, а племенита дивљач се не лови. Лов је водио Илија Радојчић.

- У фебруару се очекује много већа акција и надамо се масовнијем одазиву ловаца - каже за наш лист Зоран Козаченков из Ловачке секције Јаребица. Лов је организовало Ловачко друштво Панчево, преко старчевачке ловачке секције, а учествовали су ловци из Панчева, Старчева, Иванова, Омољице, Војловице.

Реч-две о фазанерији...

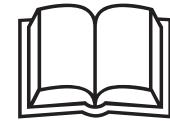
Ловци се баве и узгојем и заштитом дивљачи. Током децембра припремљено је матично јато фазана који се налази у фазанерији. Од тих фазана очекују се јаја, а касније и фазански пилићи. Узгојем се повећава бројно стање фазанске дивљачи. Ловци имају још активности током зиме: изношење хране за дивљач, поправка хранилишта и материјално-техничких средстава...

Лов у старчевачком атару

КУЛТИватор

историја, култура и традиције

Историја

Последице окупације (3)

Своје сведочанство објављено 1991. Ханс Фолманскијер наставља на следећи начин уз веома огорчени тон и национал-истички обожјене опаске: „Оно што је карактеристично је да су свуда подручју нашег насеља несретни људи након случајног, произвољног одабира, из добро одржаваних кућа које су током 200 година њихови родитељи или преци са много труда и великом марљивошћу саградили и насладили, изненада под претњом оружјем одвођени на масовна стрељања и једносставно убијени. Нико није упитан да ли је он на пример био у Културбунду, војси и тако даље; па чак и добро познати окорели комунисти, само зато што су били Немци и што су имали богатство које се могло опљачкati били су немилосрдно мучени и убијани без икаквих скрупула. На тај начин је требало да се испуни давна жеља шовиниста, пансловена, још од 1918. године када је основана неправедна држава Срба, Хрвата и Словенаца.“ Фолманскијер надаље износи подatak да је око 8. новембра те 1944. године у

Панчеву стрељано десет Хрвата из Старчева због оптужбе да су били државни непријатељи. Навео је и да су 13. новембра ухваћене и у Панчево депортоване предводнице немачких девојака, Елизабета Крижановски и Ана Матуша, као и вођа жена Марија Мал. Може се препоставити да је реч о истакнутим припадницима женских огранака Културбунда који су деловали током окупације. Уследило је сведочанство о послератној заплени имовине. „Жупник Вернер је такође известио да Немци више ништа нису смели да продају. Сваки власник куће морао је да запише и изложи на видном месту на улазу у кућу који се инвентар налази у кући. Обично око поноћи наређења су се издавала уз ударце бубњева, што је увек било застрашујуће, јер смо се тада будили из првог, дубоког сна. Након празника Свих светих 1. новембра почело је одузимање приватних ствари. Прво се узимала храна, а убрзо потом и веш, перје итд. Све је одношено из кућа и скупљено у одређене просторије. У децембру је неколико мушка-

раца распоређено да раде у шуми. Морали су да секу дрвеће у подножју Дунава. Услед недостатка хране и исцрпљености неки су ту и умрли.“ На Божић 1944. међу старчевачким Немцима пронађена је најава о скорим депортацијама у ССРБ: „28. децембра 1944. године кренуо је први транспорт са младићима и мушкирцима од осамнаест до четрдесет пет година, као и девојкама и женама од седамнаест до тридесет пет година. Сви су стављени у сточне вагоне и преко Румуније кренули за Совјетски Савез на мукотрпан пут од четрнаест до шеснаест дана а понекад и дужи, где су радили у шуми, на изградњи пруге и у грађевинарству, у подземним коповима рудника угља итд. Наводно је немачке раднике из Југославије самопроглашени маршал Тито прошао за принудни рад на период од пет година. У то време, извештава жупник Вернер, имао сам много послова са издавањем крштењица - чак и ноћу. Многи су желили да докажу да су Хрвати - макар и само да потичу од хrvatskih предака - и да су словенског порекла.“ Фолманскијер истиче да су 3. маја 1945. сви Немци, с децом и члановима породица, прогонети из Старчева. Каје да

уређује: Далибор Мергел

су неки послати у сабирни логор у Банатски Брестовац, поједини у логоре истребљења и смрти у Гакову и Книћанину, а други на државна добра у Барањи као и у Војну башту у Панчевачком риту где су морали службовати три године. На самом kraju препричан је занимљив доживљај последњег немачког католичког жупника у Старчеву, Франца Вернера: „Будући да у суседној Омољици није било католичког свештеника, ја сам тамо постављен за жупника. Једног дана Хрвати су били ужаснути што ће њихова прелепа црква да се руши. Мој разговор са тадашњим надбискупом Јучићем у Београду није био од користи, цркву су срушили Титови партизани, а жупни уред је претворен у задружни дом. После три године када је црква већ одавно била срушена, у Омољици је дошао познавалац уметности из Завода за заштиту споменика из Београда. Тражио је олтарску слику црквеног сликара Поповића, јер је имала одређену уметничко-историјску вредност. Описао сам му све што се десило, а он није желео да верује да је ово уметничко дело, као и многа друга непроцењива уметничка блага, уништено.“

(крај)

Упознајмо се...

Како се зовеш?

- Николина Јованов.

Како те зову?

- Нина.

Кад си рођена?

- 28. новембра 2010.

Како би себе описала у једној реченици?

- Добра другарица.

Школа?

- ОШ „Вук Стефановић

Караџић“ у Старчеву.

Ближи се матура. Да ли ће ти растанак тешко пасти?

- Не.

Наставници које ћеш памтити?

- Наташа Милићев, Јованка Ристић, Александар Виг.

Коју средњу школу намераваш да упишеш?

- Економско-трговинску школу „Паја Маргановић“.

Шта радиш у слободно време?

- Помажем мами око послова у кући.

Коју музiku слушаш?

- Поп.

Омиљена песма?

- „Аустралија“ од Бресквице.

Омиљени певач?

- Henny.

Омиљена певачица?

- Бресквица.

Најдражи стих?

- „Нема везе ко је јачи, а ко лепши пол“.

Шта ти је важно у музici?

- Да ми подигне

расположење.

Шта те опушта?

- Прича с Вуком и Лазаром.

Шта гледаш на ТВ-у?

- Хороре.

Шта не гледаш на ТВ-у?

- Турске серије.

Омиљена књига?

- „Мамац“ Давида Албахарија.

Омиљени филм?

- „Шешир професора Косте Вујића“.

Омиљени спорт?

- Фудбал.

За кога навијаш?

- За „Црвену звезду“.

Где излазиш?

- У Старчеву.

Шта си као мала хотела да будеш кад одрастеш?

- Полицајка.

Шта је за тебе љубав?

- Иронија.

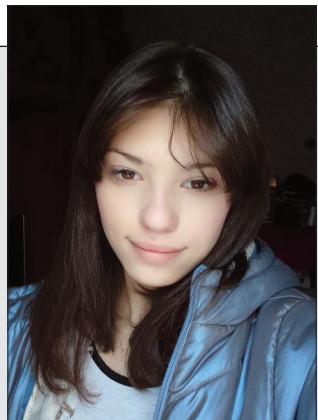
Чега се плашиш?

- Висине.

Шта ти смета код других?

- Неповерење

и неодговорност.

Твоје врлине?

- Одговорност.

Твоје мане?

- Страх и несигурност.

Најбољи другови?

- Вук Марковић и Лазар Димић.

Шта би поручила младима у Старчеву?

- Будите бољи људи!

НАШИ У БЕЛОМ СВЕТУ:

Иван Радочај

Иван Радочај

Да подсетимо Старчевце, о коме се ради?

- Вероватно да ме моја генерација и старији Старчевци познају пре свега по оцу Жельку, а и по деди Јоји, који су цео свој живот провели у Старчеву и допринели његовом развоју у различитим сферама живота. Млађе генерације можда и не толико с обзиром на то да сам већ дуже време ван нашег места...

Где сада живите?

- Сви они који се професионалне баве хотелијерством знају да оваква врста после може да захтева и селидбе по свету. Тако сам и ja, после пар година проведених на Близком истоку, па затим пловећи светским морима, радећи на крузерима и луксузним јахтама, на kraju завршио у Немачкој, где сада живим са супругом и трогодишњим сином. Овде живимо у малом месту, такође селу Гробенцел надомак Минхена. Насеље у непосредној близини великог града с којим је повезано ауто-путем и железницом, пуно простора за рекреацију попут неколико језера, шуме, уређених пешачких стаза... У месту постоји седам вртића и пар основних школа, гимназија па и музичка школа. Оно што се издаваја је то да у њему суживи

нарске специјалитете. Све у свему, место је лепо за породице и миран живот изван градске буке.

Шта тамо радите и како сте се снашли?

- Сваки почетак је тежак. Много сам путовао и доста тога прошао, али до сада никада нисам искусио тежи изазов. Дошао сам и Немачку сопственим колима, сам, са два кофера. После неколико месеци, ноћења у хотелима, дељеним становима, пронашао сам стан у коме су ми се после пар месеци придружили супруга Ен и син Лука. Запослен сам у најбољем хотелу у граду, у самом центру Минхена. Иако сви изазови живота у другој држави још нису превазиђени, са породицом је лакше и заједно можемо све да превазиђемо.

Има ли носталгије? Да ли сте долазили у Старчево и колико често?

- Носталгија је нешто са чиме сам навикао да живим. Нема дана, а да не помислим на своје родно место, породицу,

пријатеље. Срећом, у Немачкој живи велики број наших суграђана, а у Минхену постоји више ресторана, клубова, културних удружења, па и школа где се одражава наша култура, језик, фолклорне игре. Готово свакодневно можете срести, на улици или градском превозу, људе из наших крајева.

Шта бисте поручили Старчевцима, онима који размишљају о одласку и онима који остају?

- Путовање и упознавање других култура и начина живота човека чини богатијим, отвара нове видике и чини живот занимљивијим. Они, који се усуде се да напусте своју "зону комфорта", нека буду спремни на различите изазове и борбу коју одлазак од дома носи са собом. Они коки остају, нека чувају и пазе наше Старчево, јер кућа је тамо где је срце.

**Пећар
Андрејић**

СТАРЕ СЛИКЕ СТАРЧЕВА

□ ИНТЕРЕСАНТНУ фотографију наш сарадник Александар Ђокић добио је од Јована Живановића, дугогодишњег директора фабрике сијалица "Тесла". Настала током ратних 40-тих година. Војници - играчи са слике били су у логору који је био на месту

садашње школе у Риту. Тетка Мара, са слике, играла је утакмице јер је волела фудбал, а после тога је била домар у ФК-у "РАД" из Београда.

СТОЈЕ: немачки војник, Јован Живановић, Јован Жебељан, Сава Грубетић Кашикић, Главонић, тетка

Мара, Јова Жугић, Љуба Ђуришић Креџа, Стева Тонковић, немачки војник, Јова Несторов, Парадиша.

ЧУЧЕ: Живко Димитрић Дајаја, Пера Станков Бобоњац, Слободан Петровић Зец, Аца Јарковачки Аца Наславник.

П. А.

ВУКОВАЦ

Сторана ученика ОШ "Вук Стефановић Каракић"

Радови ученика

Не треба одустајати

Са непуних шест година, још у забавишту, почeo сам да тренирам цудо у "Академији Јочић". Као почетник, гледао сам како моји старији другари доносе медаље са разних турнира па се у мени појавила жеља да и ја имам златну медаљу.

Две године сам напорно тренирао. Користио сам теретану, сауну, припреме и гостујуће тренинге у Обреновцу и Београду. Моја жеља је била све јача, а онда је тренер приметио мој труд и почeo да ме хвали и поправља оно што не ваља. Почеко сам врло брзо да напредујем и да се такмичим.

Такмичење је почело, велика бука, сви навијају, "страшни" судија даје знак за почетак борбе. Дечак наспрам мене, сличан мени, креће у напад. Један другог покушавамо да надмудримо и победимо. Ни сам не знам како се то десило, судија показује моју победу, мој ипон. Ту се оборила моја прва препрека. Остале две борбе су теже, а и био сам уморнији. Обе сам победио и сви моји другари вичу: "Браво Алекса". Мама и тата дижу руке и радују се.

Конечно, и ја сам се попео на то постолje број један. Подигао сам медаљу у вис и осећао тaj понос који су моји другари осећали. То је била моја прва златна медаља. Никада не треба одустајати. Ја нисам, и сада сам још бољи него пре, са много више медаља.

Алекса Пејковић 6/1

Чаробни град

Био једном један град, по имениу Шарени Град.

У том граду љутња и свађа нису били дозвољени, а тек је врећање било строго забрањено. Свака кућа је морала бити у истој боји у односу на годишња доба. На зиму, куће би се саме префарбале у белу, на лето у жуто, на пролеће у плаву, а на јесен у браон или наранџасто. Баш та промена боја је била разлог имена - Шарени Град. Када је невреме, уместо кипе, падале би бомбоне на зиму, на Нову Годину сви би појединачно добијали поклоне и честитке, као и за Ускрс.

За мало сиромашније људе унајмили би помоћнике да им у кутијама достављају намернице и остale потрошитине. Било би прелено. Другарство, љубав и доживотна пријатељства ширила би се целим градом.

Заиста ми се сматрао мој имагинарни град. Стварно бих волела да овако добродушан град постоји.

Николина Блазовић 5/2

Волео бих да ја градим свој град. Када бих ја градио град свака кућа би била на спрат. У мом граду би било четрдесет кућа. Свака би имала једну терасу која би имала поглед на двориште. У сваком би био обор за овде, краве, свиње и два пса. Сви у селу би се презивали Ђуришић. Сви би се бавили пољопривредом и сви би имали по десет трактора и четири комбајна.

Мом граду бих додао петсто њива. Сви би делили све њиве. Неки би се бавили виноградима имали би и воћњаке. Сви би на њивама сејали кукуруз, пшеницу и сунцокрет. Све житарице би чували у средишњем делу града где би био велики силос за све житарице. Мој град би се звао "Ђоле Дејановац". Сви би испред кућа имали пуно дрвећа цвећа и траве.

Сви би се увек добро слагали и дружили.

Дејан Ђуришић 5/2

Како сам испунио свој циљ

Ово лето је за мене било посебно, јер сам одлучио да скупим новац за телефон који сам дugo жељeo.

Мој рођендан је крајем августа, а знаo сам да новац који ћu добити као поклон није довољан, па сам морао да се потрудим. Током целог лета сам помагао мами у њеном салону. Чистио сам под, брисао прашину, рибао све што ми каже и добијао сам скромне дневнице. Било ми је тешко некада. Другари су се играли напољу, а ја сам радио. Имао сам радно време које сам морао да поштујем. Муштеријама сам куповао кафу и добијао за то бакшиш, као награду за труд. Када је стигао рођендан, добио сам још нешто од моје породице, све сабрао што сам добио и за радио. У продавници телефона продао сам стари телефон и скучио таман довољно за жељени.

Сваки пут када га узмем у руке, сетим се лета и свега што сам радио да би остварио свој циљ. Тај телефон значи за мене мног више од обичног уређаја.

Давид Вуковић 6/1

Од трња до звезда

Кроз детињство мењала сам своје снове за будућност. Мислим да сам сада коначно одлучила.

Када сам била мала, када би ме неко питао шта ми је сан да будем кад порастем, увек сам говорила - фризерка. Сада, кад сам мало старија и зрелија, схватила сам шта ми је заправо сан.

Са својом сестром Анастасијом стално причам о будућности и сновима. Имамо исте циљеве. После основне школе сестра и ја заједно бисмо уписале гимназију у Панчеву, друштвени смер. Иако знамо да је гимназија тешка, прихватамо све изазове. Након средње школе волеле бисмо да упишемо Правни факултет. Жеља нам је да будемо ученице на размени и одемо у Шпанију да студирамо. А, ако не успемо у томе, изнајмиле би смо стан у Београду или живеле у Студентском дому. Кад завршимо студирање отвориле би заједно адвокатску канцеларију у Панчеву или Београду.

Надам се да нећu одустати од својих снова, као ни моја сестра. Имамо подршку породице у свему што радимо. Полако и постепено, градимо пут до својих снова.

Хелена Николић 7/2

Школарци у старчевачком музеју

Радове ученика ОШ "Вук Стефановић Каракић" можете погледати и на интернет странице "Старчевачких новина" на адреси

www.starcevo.org.rs

Неуморне младе наде старчевачке кошарке

Млађи пионери КК-а Борац током децембра месеца одиграли су лигашке утакмице у оквиру Квалитетне лиге Кошаркашког савеза Војводине. Данас 6. децембра, кошаркаши су отпотовали у Вршац да одмере снаге са лидером на табели, тимом Тајер, који нема ни један пораз. Старчевци су одлично отворили утакмицу против знатно виших и снажнијих играча домаћег тима који су и годину-две старији. Међутим, то их није уплашило, па су играчи Бораца од самог старта прве четвртине били у резултатској предности. Храбром игром нарочито у одбрамби овај период игре Борац неочекивано решава у своју корист (17:15). Али, другу и трећу четвртину Тајер добија убедљиво и оправдава улогу фаворита - 19:3 и 19:2. Последњи период утакмице добијају Старчевци са 15:13. Иако је домаћи победио с 66:37, ипак се може рећи да је Борац одиграо храбро и показао да може да се носи и са најбољим екипама.

Потом су, 14. децембра, Старчевци угостили панчевачки КК Виртус баскет.

Кошаркаши и кошаркашице Бораца

Као и у претходној утакмици, Борац боље игра у првој четвртини, али у другом периоду игре Панчевци бољом игром долазе до предности и прво по-лувреме добијају са 19 поена разлике. Крајни резултат сусрета је био 74:36 за КК Виртус баскет.

Борац је по званичном распореду требало да одигра још једну утакмицу код куће, али је екипа КК-а Крис крос, због

болести два играча, одложила овај сусрет за следећу годину.

Најмлађи кошаркаши и кошаркашице, десета од 1. до 3. разреда, одиграли су пријатељску утакмицу у Старчеву, 26 новембра, са панчевачком екипом КК Небеска удица. Видело се на том сусрету, у препунују сали, мноштво лепих и интересантних потеза. Деца су се лепо забављала, а неки постигли и

своје прве кошеве. Све у свему - кошарка је победила.

У наредном периоду кошаркаше Бораца очекују занимљиви сусрети током зимског распуста, а уследиће и одлазак, као и сваке године, на велики међународни мини-баскет турнир за најмлађе кошаркаше "Рајко Жижин", који се половином јануара одржава у Београду.

З. Кокановић

Bambaljici

PIZZERIA i FAST FOOD

Borisa Kidriča bb Starčevac

**- ROŠTILJ za sve vrste proslava -
- veliki izbor PIZZA -**

Radno vreme:

10 - 22 h

* Ponedeljak - neradni dan

**BESPLATNA DOSTAVA
ZA PORUDŽBINE PREKO 1000 DINARA
(dostava radi 15-22 sata)**

Telefon: **062 18 80 141**

Hvala na ukazanom poverenju!

Фудбал

Завршен јесењи део - Борац четврти

У последњем колу јесењег дела првенства Борац је гостовао у Долову истоименој екипи. Утакмица је одиграна по изузетно тешком терену покривеним снегом. На самом старту утакмице домаћа екипа је дошла до предности од 1:0, а играо се 8. минут. Већ у 17. минути Долово постиже још један погодак за предност од 2:0. До полувремена играло се између два шеснаестерца тако да се резултат није мењао. У другом полувремену

гостујућа екипа је кренула нешто офанзивније, а плод такве игре је погодак Милана Поповића у 73. минуту за смањење вођства домаћих на 2:1. То је био трачак наде да се може избећи пораз. Међутим, само два минута касније, у 75. минуту, домаћа екипа постиже још један погодак и води са 3:1. До краја утакмице није било више прилика за погодак и Долово, које се боље снашло по тешком терену за игру, заслужено стиже до три бода.

Овом утакмицом завршен је јесењи део првенства у Војвођанској фудбалској лиги - Исток, а Борац се налази на четвртом месту на табели. Наставак првенства следи почетком марта наредне године.

Пешар
Орешковић

ТАБЕЛА

- Војвођанске лиге - Исток -
по завршетку јесењег дела сезоне 2024/25.

1. Младост	15	11	3	1	36:16	+20	36
2. Беgej	15	11	1	3	31:14	+17	34
3. Будућност	15	10	3	2	37:21	+16	33
4. Борац	15	8	4	3	32:13	+19	28
5. Јединство (БК)	15	7	5	3	37:19	+18	26
6. Долово	15	8	2	5	36:23	+13	26
7. Слобода	15	6	6	3	27:19	+8	24
8. Јединство (Вл.)	15	7	2	6	33:22	+11	23
9. Црвена звезда	15	7	2	6	30:30	0	23
10. Козара	15	5	3	7	19:23	-4	18
11. Полет (Идвор)	15	5	3	7	25:32	-7	18
12. Полет (Наково)	15	5	1	9	27:38	-11	16
13. БАК	15	3	3	9	16:30	-14	12
14. Русанда	15	3	0	12	13:47	-34	9
15. Напредак	15	2	2	11	11:34	-23	8
16. ОФК Пролетер	15	2	0	13	18:47	-29	6

Оdboјка

Траје борба непрестана.

Оdboјкаши Борца нису успели да покрену победнички низ у Првој лиги Србије. У оквиру једанаесте рунде шампионата гостовали су у Новом Пазару, где су од истоименог домаћина изгубили с 3:0, по сетовима 25:22, 25:22 и 25:19.

Коначан исход сам говори о утакмици у дворани Спортске академије Доуш у Новом Пазару, где је било присутно стотинак гледалаца.

Домаћин је боље отворио меч, водио је у првом сету с 14:10 и 21:17, али се Старчевци ниједног тренутка нису предавали. Борац је успео да приђе на 23:22, али за коначан преокрет није било довољно концентрације, па су Пазарци прву сет-лонту претворили у вођство од 1:0. И у другом сету Борац се добро држао. При крају овог дела игре било је 21:21, али је домаћин нанизао три узастопна поена, стигао до сет-лонте, а потом и до високе предности од 2:0. Иако је Борац добро отворио трећи сет, неколико пута и водио, Пазарци су на половини сета дошли до предности коју су рутински задржали до краја сета, а самим тим и меча. Најефикаснији у екипи Борца, са по десет поена, били су Војкан Луковић и Владимира Кнежевић.

Борац је на дванаестом месту на табели, са скромом од три победе и осам пораза.

А. Ж. (Панчевац)

1. Нови Сад Манекс	12	11	-1	33:11	+22	30
2. Багдала	12	10	-2	31:14	+17	29
3. ВГСК	12	9	-3	31:12	+19	28
4. Сmederevo Царина	12	8	-4	29:19	+10	24
5. Дунав Волеј	11	7	-4	25:17	+8	20
6. Словен	12	7	-5	29:26	+3	20
7. Спартак (Љиг)	12	6	-6	24:25	-1	18
8. Лаки Стар	11	5	-6	23:23	0	17
9. Железничар (Београд)	12	5	-7	22:26	-4	16
10. Нови Пазар	11	4	-7	16:24	-8	11
11. Косовска Митровица	11	3	-8	18:26	-8	12
12. Борац (Старчево)	11	3	-8	12:24	-12	9
13. Клек Србијашуме	12	3	-9	15:31	-16	9
14. Јагодина	11	0	-11	3:33	-30	2

Сениори КК-а Старчево трећи на табели

Тим из Старчева није одиграо ни приближно својим могућностима и то је узроковало два везана пораза. Први пораз је наступио у дуелу против Дивљака где је наш тим ушао веома лако у утакмицу и одиграо катастрофално прво полувреме. Дивљаци су, у једном тренутку, водили чак са 26 поена разлике. Међутим, КК Старчево није одустао и исправио је своје грешке у другом полувремену где је на два минута до краја сусрета имао заостatak од свега пет поена. На крају, то није било доволно и Дивљаци су славили с резултатом 56:49.

Друга утакмица је одиграна против Омладинца из Иланце. Противник је озбиљна екипа што су и пока-

зали у овом сусрету. Тим из Старчева није се ни у једном тренутку предавао и играо је ван својих граница. И поред такве игре Старчеваца, Омладинац је ипак био болији. Коначан резултат је био 83:68 у корист Омладинца.

Трећа и уједно последња утакмица КК-а Старчево пред паузу била је против Казабланке, која заузима последње место на табели. То је био прави тренутак да се одморе носиоци игре у домаћем тиму и да млађи играчи добију нешто више минута на терену. Тим из нашег места је имао додатни "ветар у леђа" од стране навијача који редовно подржавају тим, па је славио у овом сусрету с резултатом 66:54.

Рагби инфо

Завршен је још један циклус у коме је клуб из Старчева остварио солидне резултате, прегршт медаља и понеки пехар. У овом клубу кажу да су више успеха имали на међународној сцени него у домаћем првенству, али то и није разлог за било какву бригу. Ове године Борац се такмичио у четири категорије - петлићи, пионири, ветерани и после много година - сениори. Додуше, у "рагбију седам", где су били трећи на Отвореном првенству Војводине. Ветерани су на турнирима углавном заузимали једно од прва два места. Петлићи су били трећи, а пионири други, што је изузетан пласман. Не треба заборавити женску секцију која је учествовала на наконико турниру турнира са запаженим резултатима. Играчи Бораца наступали су за национални тим и у женској и у мушкијо конкуренцији.

Што се тиче инфраструктуре јединог терена у Србији најменог искључиво за рагби, много тога је урађено, али има још да се ради. Да би се играле међународне утакмице потребно је поставити још 70 метара ограде поред досад постављених 330 метара, потом, треба уградити систем за заливање терена, а бунар је већ избушен. Постављени су и рефлектори, а за следећу годину у плану је и почетак изградње сувлачионица. Играчи и управа су тренутно на послуженом кратком одмору до 15. јануара, када настављају са (бесплатним) тренинзима и уписом нових чланова.

- Желимо да се захвалим Месној заједници као и Градској управи, Спортским савезу Панчева и рагби савезима Србије и Војводине и свима осталима који су помагали да наш клуб што лакше функционише. Захвалност иде и ФК-у Борац који нам излази у сусрет око свих услова за тренинге и утакмице - истиче Радivoj Ђосић из Рагби клуба Борац и додаје - Мого нашег клуба и даље је - једно деше мање на улици - једно више на терену.

Рагбисти Бораца

Кошаркашки клуб Старчево

Два најбоља играча КК-а Старчево, Данило Радосављевић и Никола Маринковић, позвани су од стране Релакс лиге да учествују на Ол

стар мечу. Данило Радосављевић ће представљати наш тим и у брзом шутирању тројки.

Предраг Петровић

Одржана скупштина голубара

Свечана скупштина голубарског клуба "823 Голуб Старчево", одржана је током месеца у просторији Ловачке секције са којом голубари деле просторију за састанке и све организационе манифестације. Како је голубарска такмичарска сезона завршена, сумирани су резултати како би биле додељене заслужене награде најуспешнијим такмичарима. Уз присуство гостију из клуба "196 Омольица", подељена су признања.

Свечану скупштину је отворио председник Клуба Зоран Станчић, поздравивши све госте и присутне чланове. дајући реч председнику Такмичарске комисије Саша Новаковићу, који је потом поделио награде. Тако је наш првак, Зоран Петров Нале, добио пехар за најбољи резултат за Друштво клуба у сениорском такмичењу, а за лет најдужег голуба летача златну алку. Пошто је имао у вишем савезу резултат од 7 часова 59 минута, а у оквиру Друштва 10 сати 46 минута, са просеком из два лета 9 сати и 42 минута, уједно је и најуспешнији такмичар старчевачког клуба.

Друго место је освојио Саша Новаковић са летом јата од 8 сати 52 минута, а трећи је био Переца Живанов са летом јата 8 сати 38 минута. Уједно, Живанов има и резултат са јуниорима од 6 сати и 9 минута што га чини шампионом Друштва тј. клуба за 2024. годину.

Уз велику вољу, труд и рад чланова нашег клуба, успели смо да одржимо клуб на једном солидном нивоу да би наредне сезоне још више радили и са још бољим резултатима представили наше лепо место као и сарадњу са Месном заједницом - истакао је Станчић.

Старчевачки голубари